

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานฝ่ายกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ผลการวิจัยประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การได้รับบริการสวัสดิการระหว่างการทำงานในประเทศอิสราเอล

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการ

ส่วนที่ 4 ความต้องการบริการสวัสดิการ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการวิจัย

เมื่อนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC+ สำหรับคำถามลักษณะปลายปิด และทำการสรุป วิเคราะห์สำหรับคำถามลักษณะปลายเปิดแล้ว ได้ผลการวิจัยดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอล สถานภาพการสมรส จำนวนครั้งที่เคยไปทำงานในประเทศอิสราเอล และระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล

เพศและอายุ

ในด้านเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75.5) รองมาเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 24.5) มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 37.5) รองลงมาคือ

อายุระหว่าง 31 - 35 ปี (ร้อยละ 23) จำนวน 1 ใน 5 มีอายุระหว่าง 36 -40 ปี และ 21- 25 ปี (ร้อยละ 19.5 และ 14.9) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวน ร้อยละ 5 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ และอายุ

ข้อมูลพื้นฐาน	แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล (N=261)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
- ชาย	197	75.5
- หญิง	64	24.5
รวม	261	100
<u>อายุ</u>		
- 21-25 ปี	39	14.9
- 26-30 ปี	98	37.5
- 31-35 ปี	60	23.0
- 36-40ปี	51	19.5
- 41 ปีขึ้นไป	13	5.0
รวม	261	100

ภูมิลำเนา

ด้านภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 89.3) รองลงมาอยู่ในภาคเหนือ (ร้อยละ 6.9) ที่เหลือคือกรุงเทพฯ ร้อยละ 3.8 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา

ข้อมูลพื้นฐาน	แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล (N=261)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>ภูมิลำเนา</u>		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	233	89.3
ภาคเหนือ	18	6.9
กรุงเทพฯ	10	3.8
รวม	261	100

ระดับการศึกษา

ด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 36.8) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 29.1) จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปวส. และสูงกว่า มีจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 17.6 และ 12.3) ที่เหลือเป็นผู้จบการศึกษาระดับ ปวช. (ร้อยละ 4.2) (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3
ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐาน	แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล (N=261)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>การศึกษา</u>		
- ประถมศึกษา	96	36.8
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	76	29.1
- มัธยมศึกษาตอนต้น	46	17.6
- ปวส.และสูงกว่า	32	12.3
- ปวช.	11	4.21
รวม	261	100

รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล

ด้านรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จำนวน 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท (ร้อยละ 31.4) รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนใกล้เคียงกัน คือ 5,000 บาทขึ้นไป และ ระหว่าง 3,001-4,000 บาท (ร้อยละ 25.7 และ 23.8) ที่เหลือคือกลุ่มผู้มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 4,001 – 5,000 บาท (ร้อยละ 14.9) และมี จำนวน ร้อยละ 4.2 ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน
ก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล

ข้อมูลพื้นฐาน	แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล (N=261)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล</u>		
- ต่ำกว่า 2,000 บาท	11	4.2
- 2,001-3,000 บาท	82	31.4
- 3,001-4,000 บาท	62	23.8
- 4,001-5,000 บาท	39	14.9
- 5,000 บาทขึ้นไป	67	25.7
รวม	261	100

สถานภาพสมรส

ด้านสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ใน 2 มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้ว (ร้อยละ 46.0) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโสด (ร้อยละ

40.6) ที่เหลือมีจำนวนใกล้เคียงกันคือกลุ่มตัวอย่างที่แยกกันอยู่ และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย (ร้อยละ 6.9 และ 6.5) (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

ข้อมูลพื้นฐาน	แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล (N=261)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>สถานภาพการสมรส</u>		
- แต่งงาน	120	46.0
- โสด	106	40.6
- แยกกันอยู่	18	6.9
- หย่า/หม้าย	17	6.5
รวม	261	100

จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล

ด้านจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 77.4) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้ง (ร้อยละ 16.1) ที่เหลือมีจำนวนใกล้เคียงกันคือกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง (ร้อยละ 3.8 และ 2.7) ตามลำดับ (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6
ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้ง
ที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล

ข้อมูลพื้นฐาน	แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล (N=261)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล</u>		
- ครั้งแรก	202	77.4
- 1 ครั้ง	33	16.1
- 2 ครั้ง	10	3.8
- 3 ครั้ง	16	2.7
รวม	261	100

ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล

ด้านระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ใน 4 ทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 3 ปี (ร้อยละ 24.9) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 2 ปี (ร้อยละ 20.3) จำนวน 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างเคยทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 1 ปี และน้อยกว่า 1 ปี (ร้อยละ 19.9 และ 19.5) ที่เหลือเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 4 ปี และมากกว่า (ร้อยละ 15.3) (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7
ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลา
ที่ทำงานในประเทศไทย

ข้อมูลพื้นฐาน	แรงงานไทยใน ประเทศไทย	
	(N=261)	
	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศไทย</u>		
น้อยกว่า 1 ปี	51	19.5
1 ปี	52	19.9
2 ปี	53	20.3
3 ปี	65	24.9
4 ปี และมากกว่า	40	15.3
รวม	261	100

ส่วนที่ 2 การได้รับการสวัสดิการระหว่างทำงาน
ในประเทศไทย

ด้านการได้รับการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศไทยตามสิทธิการทำงาน ขึ้นพื้นฐานของแรงงานต่างชาติในประเทศไทย สามารถจำแนกเป็นบริการสวัสดิการด้านต่างๆ ได้แก่ ที่พัก ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมาย การประกัน วันหยุด และสัญญาจ้าง นอกจากนี้แรงงานไทยยังได้รับการสวัสดิการจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ ตามสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ โดยบริการสวัสดิการดังกล่าวจำแนกออกเป็น 2 ช่วง คือ ก่อนเดินทางและระหว่างการทำงานในประเทศไทย ผลการวิจัยมีดังนี้

บริการสวัสดิการตามสิทธิการทำงานขึ้นพื้นฐานของแรงงานต่างชาติในประเทศไทยด้านที่พัก

บริการสวัสดิการด้านที่พักที่กลุ่มตัวอย่างได้รับพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับห้องอาบน้ำที่มีระบบทำน้ำอุ่นและฝักบัว (ร้อยละ 95.8) รองลงมาคือ ได้พักร่วมกับแรงงานคนอื่นๆ ในห้องเดียวกัน ไม่เกิน 6 คน (ร้อยละ 91.6) จำนวน 4 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่าง ได้รับห้องครัวที่มี

อ่างล้างมือ โต๊ะทำครัว ตู้เก็บของ เตาแก๊ส และได้ห้องพักที่มีระบบระบายความร้อน ระบายอากาศ และดวงไฟพอเพียง (ร้อยละ 86.2 และ 82.0) ที่เหลือได้รับห้องพักที่มีตู้และเตียงนอนส่วนตัว (ร้อยละ 77.8)

บริการสวัสดิการด้านที่พักที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับ พบว่าจำนวน 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้รับห้องพักที่มีตู้และเตียงนอนส่วนตัว (ร้อยละ 22.2) จำนวนเกือบ 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้รับห้องพักที่มีระบบระบายความร้อน ระบายอากาศ และดวงไฟพอเพียง และไม่ได้รับห้องครัวที่มีอ่างล้างมือ โต๊ะทำครัว ตู้เก็บของ เตาแก๊ส (ร้อยละ 18.0 และ 13.8) ที่เหลือมีจำนวนไม่ถึง 1 ใน 10 ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการพักร่วมกับคนงานอื่นในห้องเดียวกันรวมแล้วไม่เกิน 6 คน หรือ ได้รับห้องอาบน้ำที่มีระบบทำน้ำอุ่นและฝักบัว (ร้อยละ 8.4 และ 4.2) (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

บริการสวัสดิการด้านที่พักของกลุ่มตัวอย่าง

บริการสวัสดิการตามสิทธิการทำงานขั้นพื้นฐาน ของแรงงานต่างชาติในประเทศอิสราเอล	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
<u>ที่พัก</u>		
- ในห้องอาบน้ำมีระบบทำน้ำอุ่นและฝักบัว	95.8 (250)	4.2 (11)
- ได้พักร่วมกับคนงานอื่นในห้องเดียวกันรวมแล้วไม่เกิน 6 คน	91.6 (239)	8.4 (22)
- ในห้องครัวมีอ่างล้างมือ โต๊ะทำครัว ตู้เก็บของ เตาแก๊ส	86.2 (225)	13.8 (36)
- ภายในห้องพักมีระบบระบายความร้อน ระบายอากาศ และดวงไฟพอเพียง	82.0 (214)	18.0 (47)
- ห้องพักมีตู้และเตียงนอนส่วนตัว	77.8 (230)	22.2 (58)

ด้านค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมาย

ด้านการได้รับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมายของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าล่วงเวลา ค่าเดินทาง และเงินเพิ่มพิเศษตามสิทธิ (ร้อยละ 86.6) รองลงมา จำนวน 4 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างได้รับค่าจ้างตามตกลงกับนายจ้าง (ร้อยละ 80.5) กลุ่มตัวอย่างจำนวนใกล้เคียงกันถูกหักเงินจากค่าจ้างเป็นค่าที่พักและได้รับการปรับขึ้นค่าจ้างทุกครั้งเมื่อมีการปรับตามกฎหมาย (ร้อยละ 68.6 และ 65.9) ที่เหลือถูกหักเงินค่าจ้างเป็นค่าประกัน (ร้อยละ 59.8) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมายพบว่า จำนวน 2 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกหักเงินค่าจ้างเพื่อจ่ายเป็นค่าประกัน (ร้อยละ 40.2) จำนวนประมาณ 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับการปรับขึ้นค่าจ้างทุกครั้งเมื่อมีการปรับตามกฎหมายและไม่ถูกหักเงินจากค่าจ้างเป็นค่าที่พัก (ร้อยละ 34.1 และ 31.4) ที่เหลือจำนวนประมาณเกือบร้อยละ 1 ใน 5 ไม่ได้รับค่าจ้างตามที่ตกลงไว้กับนายจ้าง และไม่ได้รับค่าล่วงเวลา ค่าเดินทาง และเงินเพิ่มพิเศษตามสิทธิ (ร้อยละ 19.5 และ 13.4) (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

บริการสวัสดิการด้านค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ
ตามกฎหมายของกลุ่มตัวอย่าง

บริการสวัสดิการตามสิทธิการทำงานขั้นพื้นฐาน ของแรงงานต่างชาติในประเทศอิสราเอล	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
<u>ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมาย</u>		
- ได้รับค่าล่วงเวลา ค่าเดินทาง และเงินเพิ่มพิเศษตามสิทธิ	86.6 (226)	13.4 (35)
- ได้รับค่าจ้างตามที่ตกลงไว้กับนายจ้าง	80.5 (210)	19.5 (51)
- ถูกหักเงินจากค่าจ้างเป็นค่าที่พัก	68.6 (179)	31.4 (82)
- ได้รับการปรับขึ้นค่าจ้างทุกครั้งเมื่อมีการปรับตามกฎหมาย	65.9 (172)	34.1 (89)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

บริการสวัสดิการตามสิทธิการทำงานขั้นพื้นฐาน ของแรงงานต่างชาติในประเทศอิสราเอล	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
- ถูกหักเงินค่าจ้างเพื่อจ่ายเป็นค่าประกัน	59.8 (156)	40.2 (105)

ด้านการประกัน

บริการสวัสดิการด้านการประกันของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการประกันสุขภาพ (ร้อยละ 78.9) รองลงมาคือ จำนวน ประมาณ 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างทราบสิทธิประโยชน์ที่พึงได้จากการประกันสุขภาพ (ร้อยละ 58.6) ประมาณเกือบ 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างได้รับแจ้งจากนายจ้างให้ทราบสิทธิประโยชน์จากการประกัน และได้รับการประกันแห่งชาติ (ร้อยละ 49.0 และ 42.1) จำนวน 1 ใน 3 ได้รับแจ้งเรื่องสิทธิประโยชน์จากการประกันแห่งชาติ (ร้อยละ 33.7) ที่เหลือจำนวน 1 ใน 4 เคยใช้สิทธิในการเบิกเงินต่างๆ จากการประกันแห่งชาติ (ร้อยละ 25.7)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับบริการสวัสดิการด้านการประกันพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยใช้สิทธิในการเบิกเงินต่างๆจากการประกันแห่งชาติ (ร้อยละ 74.3) รองลงมาคือจำนวนประมาณ 6 ใน 10 ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้รับแจ้งเรื่องสิทธิประโยชน์จากการประกันแห่งชาติ (ร้อยละ 66.3) จำนวนประมาณ 1 ใน 2 ไม่ได้รับการประกันแห่งชาติ และไม่ได้รับแจ้งจากนายจ้างให้ทราบสิทธิประโยชน์จากการประกันสุขภาพ (ร้อยละ 57.9 และ 51.0) จำนวนประมาณ 2 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างไม่ทราบสิทธิประโยชน์ที่พึงได้จากการประกันสุขภาพ (ร้อยละ 41.4) ที่เหลือจำนวนประมาณ 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้นที่ไม่ได้รับการประกันสุขภาพ (ร้อยละ 21.1) (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10
บริการสวัสดิการด้านการประกันของกลุ่มตัวอย่าง

บริการสวัสดิการตามสิทธิการทำงานขั้นพื้นฐานของแรงงาน ต่างชาติในประเทศไทยอิสราเอล	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
<u>การประกัน</u>		
- ได้รับการประกันสุขภาพ	78.9 (206)	21.1 (55)
- ทราบสิทธิประโยชน์ที่พึงได้จากการประกันสุขภาพ	58.6 (153)	41.4 (108)
- นายจ้างแจ้งให้ท่านทราบสิทธิประโยชน์จากการประกันสุขภาพ	49.0 (128)	51.0 (133)
- ได้รับการประกันแห่งชาติ	42.1 (110)	57.9 (151)
- ได้รับแจ้งเรื่องสิทธิประโยชน์จากการประกันแห่งชาติ	33.7 (88)	66.3 (173)
- เคยใช้สิทธิในการเบิกเงินต่างๆ จากการประกันแห่งชาติ (เฉพาะกรณีนายจ้าง ประสบปัญหาด้านการเงินหรือล้มละลาย)	25.7 (67)	74.3 (194)

ด้านวันหยุด

บริการสวัสดิการด้านวันหยุดของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จำนวนประมาณ 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างได้รับวันหยุดทางศาสนาไม่เกิน 9 วัน ต่อปี (ร้อยละ 49.4) รองลงมาคือ จำนวนประมาณ น้อยกว่า 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่าง ได้รับวันหยุดพักผ่อนประจำปี 14 วัน ต่อปี สำหรับการทำงานปีแรก (ร้อยละ 43.7) ที่เหลือ จำนวนประมาณ 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่าง ได้รับวันลาป่วย 90 วัน ต่อปี โดยแสดงใบรับรองแพทย์ และได้รับวันหยุดพักผ่อนประจำปี 16 วันต่อปี สำหรับการทำงาน 5 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 39.4 และ 37.9)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับบริการสวัสดิการด้านวันหยุดพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนกว่า 1 ใน 2 ไม่ได้รับวันหยุดพักผ่อนประจำปี 16 วันต่อปี สำหรับการทำงาน 5 ปี ขึ้นไป และวันลาป่วย 90 วัน ต่อปี โดยแสดงใบรับรองแพทย์ (ร้อยละ 62.1 และ 60.2) กลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน

2 เช่นกันไม่ได้รับวันหยุดพักผ่อนประจำปี 14 วัน ต่อปี สำหรับการทำงานปีแรกและวันหยุดทางศาสนาไม่เกิน 9 วัน ต่อปี (ร้อยละ 56.3 และ 50.6) (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

บริการสวัสดิการด้านวันหยุดของกลุ่มตัวอย่าง

บริการสวัสดิการตามสิทธิการทำงานขั้นพื้นฐาน ของแรงงานต่างชาติในประเทศอิสราเอล	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
<u>วันหยุด</u>		
- ได้รับวันหยุดทางศาสนาไม่เกิน 9 วัน ต่อปี	49.4 (129)	50.6 (132)
- ได้รับวันหยุดพักผ่อนประจำปี 14 วันต่อปีสำหรับการทำงานปีแรก	43.7 (114)	56.3 (147)
- ได้รับวันลาป่วย 90 วัน ต่อปีโดยแสดงใบรับรองแพทย์	39.4 (104)	60.2 (157)
- ได้รับวันหยุดพักผ่อนประจำปี 16 วัน, ต่อปี สำหรับการทำงาน 5 ปีขึ้นไป	37.9 (99)	62.1 (162)

ด้านสัญญาจ้าง

บริการสวัสดิการด้านการได้รับสัญญาจ้างของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับสำเนาสัญญาจ้างฉบับภาษาไทย ที่ระบุรายละเอียดการจ้างงานชัดเจน (ร้อยละ 70.9) ที่เหลือจำนวนกว่า 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างได้รับการแก้ไขสัญญาจ้างโดยนายจ้างเมื่อมีการปรับขึ้นค่าจ้างตามกฎหมาย (ร้อยละ 55.6)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับบริการสวัสดิการด้านสัญญาจ้างพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยกว่า 1 ใน 2 ไม่ได้รับการแก้ไขสัญญาจ้างโดยนายจ้างเมื่อมีการปรับขึ้นค่าจ้างตามกฎหมาย (ร้อยละ 44.4) ที่เหลือจำนวนประมาณ 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับสำเนาสัญญาจ้างฉบับภาษาไทยที่ระบุรายละเอียดการจ้างงานชัดเจน (ร้อยละ 29.1) (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12
บริการสวัสดิการด้านสัญญาจ้างของกลุ่มตัวอย่าง

บริการสวัสดิการตามสิทธิการทำงานขั้นพื้นฐานของแรงงาน ต่างชาติในประเทศอิสราเอล	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
<u>สัญญาจ้าง</u>		
- ได้รับสำเนาสัญญาจ้างฉบับภาษาไทย ที่ระบุรายละเอียดการ จ้างงานชัดเจน	70.9 (185)	29.1 (76)
- นายจ้างแก้ไขสัญญาจ้างเมื่อมีการปรับขึ้นค่าจ้างตามกฎหมาย	55.6 (145)	44.4 (116)

บริการสวัสดิการจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ

ก่อนเดินทาง

บริการสวัสดิการจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศช่วงก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เข้าอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ (ร้อยละ 86.6) ที่เหลือประมาณน้อยกว่า 1 ใน 2 ได้รับการฝึกฝีมือก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ (เฉพาะบางตำแหน่ง) (ร้อยละ 42.1)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับบริการสวัสดิการช่วงก่อนเดินทางพบว่า จำนวนประมาณเกินกว่า 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้รับการฝึกฝีมือก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ (เฉพาะบางตำแหน่ง) ที่เหลือจำนวนประมาณเกือบ 1 ใน 5 ไม่ได้เข้าอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ (ร้อยละ 13.4) (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

บริการสวัสดิการช่วงก่อนเดินทางไปทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

บริการสวัสดิการจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางาน ไปทำงานต่างประเทศ	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
<u>ก่อนเดินทาง</u>		
- การอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางไปทำงาน ต่างประเทศ	86.6 (226)	13.4 (35)
- การฝึกฝีมือก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ(เฉพาะบาง ตำแหน่ง)	42.1 (110)	57.9 (151)

บริการสวัสดิการระหว่างการทำงานในประเทศประเทศอิสราเอลกรณีประสบปัญหา

บริการสวัสดิการระหว่างทำงานกรณีประสบปัญหาในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างได้รับการช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนา ได้แก่ ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาลที่จำเป็น (ร้อยละ 52.9) รองลงมาจำนวนประมาณ 1 ใน 3 ได้รับเงินสงเคราะห์เป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าอาหารตามที่จ่ายจริงเมื่อประสบปัญหาต่างๆ และ ได้รับเงินสงเคราะห์จำนวน 30,000 บาทเมื่อประสบอุบัติเหตุจนพิการหรือทุพพลภาพในประเทศหรือต่างประเทศ (ร้อยละ 32.6 และ 30.3) จำนวน 1 ใน 4 ได้รับสวัสดิการตามความจำเป็นอื่นๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้ว (ร้อยละ 26.4) ที่เหลือประมาณเกือบ 1 ใน 5 ได้รับเงินสงเคราะห์จากกองทุนฯเมื่อถูกส่งตัวกลับเนื่องจากไม่ผ่านการตรวจสุขภาพ และ เมื่อถูกดำเนินคดีอาญาในความผิดโดยไม่เจตนา ได้รับเงินสงเคราะห์ในเรื่องค่าทนายความเพื่อต่อสู้คดีเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท (ร้อยละ 19.9 และ 11.5)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับบริการสวัสดิการสวัสดิการระหว่างทำงานกรณีประสบปัญหาในต่างประเทศพบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณ 4 ใน 5 ไม่ได้รับเงินสงเคราะห์ในเรื่องค่าทนายความเพื่อต่อสู้คดี เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาทเมื่อถูกดำเนินคดี และ เมื่อถูกส่งตัวกลับเนื่องจากไม่ผ่านการตรวจสุขภาพ ไม่ได้รับเงินสงเคราะห์จากกองทุนฯ (ร้อยละ 88.5 และ 80.1) รองลงมาจำนวน 3 ใน 4 ไม่ได้รับสวัสดิการตามความจำเป็นอื่นๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าว

มาแล้ว (ร้อยละ 73.6) จำนวน 3 ใน 5 ไม่ได้รับเงินสงเคราะห์ จำนวน 30,000 บาท เมื่อประสบอุบัติเหตุจนพิการหรือทุพพลภาพในประเทศหรือต่างประเทศ และเมื่อประสบปัญหาต่างๆ เช่น รongานใหม่ รongการส่งกลับ รongการดำเนินคดี หรือ กรณีอื่น ไม่ได้รับการสงเคราะห์เป็น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าอาหารตามที่จ่ายจริง (ร้อยละ 69.7 และ 67.4) ที่เหลือจำนวนน้อยกว่า 1 ใน 2 ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนา ได้แก่ ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาลที่จำเป็น (ร้อยละ 47.1) (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

บริการสวัสดิการระหว่างทำงานกรณีประสบปัญหา
ในต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่าง

บริการสวัสดิการจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางาน ไปทำงานต่างประเทศ	บริการสวัสดิการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ
<u>ระหว่างการทำงานในต่างประเทศ</u>		
กรณีประสบปัญหาในต่างประเทศ		
- การช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนา ได้แก่ ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาลที่จำเป็น	52.9 (138)	47.1 (123)
- เมื่อประสบปัญหาต่างๆ เช่น รongานใหม่ รongการส่งกลับ รongการ ดำเนินคดีหรือ กรณีอื่น จะได้รับการสงเคราะห์เป็นค่า รักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าอาหารตามที่จ่ายจริง	32.6 (85)	67.4 (176)
- เมื่อประสบอุบัติเหตุจนพิการหรือทุพพลภาพในประเทศหรือ ต่างประเทศ ท่านได้รับเงินสงเคราะห์ จำนวน 30,000 บาท	30.3 (79)	69.7 (182)
- การได้รับสวัสดิการตามความจำเป็นอื่นๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าว มาแล้ว	26.4 (69)	73.6 (192)
- เมื่อถูกส่งตัวกลับเนื่องจากไม่ผ่านการตรวจสุขภาพ ท่านได้รับเงิน สงเคราะห์จากกองทุนฯ	19.9 (52)	80.1 (209)
- เมื่อถูกดำเนินคดีอาญาในความผิดโดยเจตนา ท่านได้รับเงิน สงเคราะห์ในเรื่องค่าทนายความเพื่อต่อสู้คดี เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่ เกิน 100,000 บาท	11.5 (30)	88.5 (231)

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการ
ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล

ด้านปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้จำแนกเป็น 3 กลุ่มคือ ปัญหาที่เกิดจากแรงงานไทย ปัญหาที่เกิดจากนายจ้าง และปัญหาที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ มีผลการวิจัยดังนี้

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับแรงงานไทย

ด้านปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับแรงงานไทยของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จำนวน 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการสื่อสารกับนายจ้างเป็นภาษาต่างประเทศเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการได้รับบริการสวัสดิการ (ร้อยละ 49.8) รองลงมา จำนวน 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการรับรู้สิทธิและสวัสดิการต่างๆ เป็นปัญหา (ร้อยละ 36.4) จำนวน 1 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าการหลบหนีนายจ้างเป็นปัญหาต่อการได้รับบริการสวัสดิการ (ร้อยละ 29.5) ที่เหลือจำนวน 1 ใน 5 เห็นว่าการทำผิดกฎหมาย ระเบียบการจ้างงานเป็นปัญหา (ร้อยละ 21.5)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าแรงงานไทยไม่เป็นปัญหาอุปสรรคในการรับบริการสวัสดิการพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าการทำผิดกฎหมาย ระเบียบการจ้างงานไม่เป็นปัญหา (ร้อยละ 78.5) รองลงมาคือ การหลบหนีนายจ้าง (70.5) การรับรู้สิทธิและสวัสดิการต่างๆ (ร้อยละ 63.6) และการสื่อสารกับนายจ้างเป็นภาษาต่างประเทศ (50.2) (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับแรงงานไทยของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับแรงงานไทย	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
- การสื่อสารกับนายจ้างเป็นภาษาต่างประเทศ	49.8 (130)	50.2 (131)
- การรับรู้สิทธิและสวัสดิการต่างๆ	36.4 (95)	63.6 (166)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับแรงงานไทย	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
- การหลบหนีนายจ้าง	29.5 (77)	70.5 (184)
- การทำผิดกฎหมาย ระเบียบการจ้างงาน	21.5 (56)	78.5 (205)

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับนายจ้าง

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับนายจ้างของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จำนวน 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่านายจ้างไม่จัดสวัสดิการตามสัญญาจ้าง (ร้อยละ 34.9) รองลงมาจำนวนเกือบ 1 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างได้รับการยกเลิกสัญญาจ้างฉบับเดิม และมีปัญหาในการหักเงินจากค่าจ้างรายเดือน (ร้อยละ 23.4 และ 23.0) ที่เหลือของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการใช้สัญญาจ้างฉบับใหม่เป็นปัญหา (ร้อยละ 18.4)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่านายจ้างไม่เป็นปัญหาอุปสรรคในการรับบริการสวัสดิการพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้สัญญาจ้างฉบับใหม่ไม่เป็นปัญหาอุปสรรค (ร้อยละ 81.6) รองลงมา คือ การหักเงินจากค่าจ้างรายเดือน (ร้อยละ 77.0) การยกเลิกสัญญาจ้างฉบับเดิม (ร้อยละ 76.6) และการจัดสวัสดิการตามสัญญาจ้าง (ร้อยละ 65.1) (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับนายจ้างของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับนายจ้าง	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
- การจัดสวัสดิการตามสัญญาจ้าง	34.9 (91)	65.1 (170)
- การยกเลิกสัญญาจ้างฉบับเดิม	23.4 (61)	76.6 (200)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับนายจ้าง	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
- การหักเงินจากค่าจ้างรายเดือน	23.0 (60)	77.0 (201)
- การใช้สัญญาจ้างฉบับใหม่	18.4 (48)	81.6 (213)

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่

ด้านปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า เกือบ 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการเผยแพร่ข้อมูลเรื่องสวัสดิการเป็นปัญหา (ร้อยละ 42.5) รองลงมาคือประมาณ 1 ใน 3 เห็นว่าขาดการเอาใจใส่ในการทำงาน (ร้อยละ 29.5) และจำนวน 1 ใน 4 เห็นว่ามีการเลือกปฏิบัติต่อผู้มาติดต่อ (ร้อยละ 25.3) ที่เหลือเห็นว่าเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ในหน้าที่รับผิดชอบ (ร้อยละ 13.8)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่เป็นปัญหาอุปสรรคในการรับบริการสวัสดิการพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า เจ้าหน้าที่มีความรู้ในหน้าที่รับผิดชอบจึงไม่เป็นปัญหาอุปสรรค (ร้อยละ 86.2) รองลงมาคือ การเลือกปฏิบัติต่อผู้มาติดต่อ (ร้อยละ 74.7) การเอาใจใส่ในการทำงาน (ร้อยละ 70.5) และ การเผยแพร่ข้อมูลเรื่องสวัสดิการ (ร้อยละ 57.5) (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.17

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
- การเผยแพร่ข้อมูลเรื่องสวัสดิการ	42.5 (111)	57.5 (150)
- การเอาใจใส่ในการทำงาน	29.5 (77)	70.5 (184)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
- การเลือกปฏิบัติต่อผู้มาติดต่อ	25.3 (66)	74.7 (195)
- การมีความรู้ในหน้าที่ที่รับผิดชอบ	13.8 (36)	86.2 (225)

ส่วนที่ 4 ความต้องการบริการสวัสดิการของแรงงานไทย
ในประเทศอิสราเอล

ผู้วิจัยได้สอบถามความต้องการบริการสวัสดิการช่วงก่อนเดินทางไปทำงาน ระหว่างทำงาน และภายหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลที่กลุ่มตัวอย่างต้องการได้จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและนายจ้าง มีผลการวิจัยดังนี้

ความต้องการบริการสวัสดิการของแรงงานไทยในประเทศอิสราเอล

ก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอล

ความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง

ความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86) โดยมีความต้องการเงินกู้สำหรับซื้อตัวเครื่องบินมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10) รองลงมาคือความต้องการเงินกู้สำหรับการยื่นขอวีซ่า (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05) และเงินกู้สำหรับการตรวจโรคตามลำดับ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77) ตามลำดับ (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

ความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ

ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการบริการ สวัสดิการ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
<u>ก่อนเดินทาง</u>								
<u>เงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ</u>								
- เงินกู้สำหรับซื้อตัว เครื่องบิน	16.9 (44)	12.6 (33)	32.2 (84)	20.3 (53)	18 (47)	3.10	1.31	ปาน กลาง
- เงินกู้สำหรับการขอวีซ่า	14.2 (37)	15.3 (40)	35.2 (92)	21.5 (56)	13.8 (36)	3.05	1.22	ปาน กลาง
- เงินกู้สำหรับการตรวจโรค	16.9 (44)	20.7 (54)	41 (107)	11.1 (29)	10.3 (27)	2.77	1.16	ปาน กลาง
- เงินกู้สำหรับการทำ พาสปอร์ต	21.8 (57)	26.4 (69)	34.5 (90)	11.9 (31)	5.4 (14)	2.52	1.11	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม						2.86	0.97	ปาน กลาง

การลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ด้านความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) โดยมีความต้องการให้ลดค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐกำหนดมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25) รองลงมาคือความต้องการให้ลดค่าบริการที่ภาครัฐกำหนด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16) (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการบริการ สวัสดิการ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
<u>การลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง</u>								
- ลดค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐกำหนด	18.4 (48)	12.6 (33)	24.1 (63)	15.3 (40)	29.5 (77)	3.25	1.46	ปาน กลาง
- ลดค่าบริการที่ภาครัฐกำหนด	19.2 (50)	12.6 (33)	26.1 (68)	17.6 (46)	24.5 (64)	3.16	1.42	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.20	1.42	ปาน กลาง

การฝึกทักษะด้านต่างๆ ก่อนเดินทาง

ด้านความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) โดยมีความต้องการฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษและทักษะด้านภาษาฮิบรู มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และ 3.33) รองลงมาคือความต้องการฝึกทักษะด้านการเกษตร (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18) และ ความต้องการฝึกทักษะวิชาชีพอื่นๆ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00) (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการบริการ สวัสดิการ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
<u>ก่อนเดินทาง</u> <u>การฝึกทักษะต่างๆ</u>								
- ทักษะด้านภาษาอังกฤษ	15.7 (41)	13 (34)	26.1 (68)	12.3 (32)	33 (86)	3.34	1.44	ปาน กลาง
- ทักษะด้านภาษาฮิบรู	13 (34)	13.4 (35)	28.7 (75)	16.9 (44)	28 (73)	3.33	1.35	ปาน กลาง
- ทักษะด้านการเกษตร	11.1 (29)	13.4 (35)	40.2 (105)	17.2 (45)	18 (47)	3.18	1.20	ปาน กลาง
- ทักษะวิชาชีพอื่นๆ	12.3 (32)	17.2 (45)	44.1 (115)	10.7 (28)	15.7 (41)	3.00	1.18	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.21	1.04	ปาน กลาง

ความต้องการบริการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล

ความต้องการจากนายจ้าง

ด้านความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61) โดยมีความต้องการให้มีการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยนอกเวลาทำงาน และการประกันชีวิต มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และ 3.72) ที่เหลือเป็นความต้องการนายจ้างจัดหาอาหารให้ฟรีระหว่างทำงาน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39) (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21
ความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงาน
ในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการบริการ สวัสดิการ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
<u>ระหว่างทำงานในประเทศ อิสราเอล</u>								
ความต้องการจากนายจ้าง								
- การรักษาพยาบาลกรณี เจ็บป่วยนอกเวลาทำงาน	9.2 (24)	8.0 (21)	23.4 (61)	18.0 (47)	41.4 (108)	3.74	1.31	มาก
- การประกันชีวิต	10.7 (28)	6.9 (18)	23.0 (60)	18.4 (48)	41.0 (107)	3.72	1.34	มาก
- จัดอาหารให้ฟรีระหว่าง ทำงาน	11.5 (30)	12.3 (32)	33.0 (86)	12.3 (32)	31.0 (81)	3.39	1.34	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.61	1.22	มาก

ความต้องการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย

ความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72) โดยมีความต้องการให้หน่วยงานของรัฐบาลไทยดูแลไม่ให้นายจ้างเอาเปรียบมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93) รองลงมาคือ ต้องการให้หน่วยงานของรัฐบาลไทยติดตามเงินสะสมของแรงงานไทย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70) และต้องการให้มีการจัดหน่วยแพทย์จากประเทศไทยประจำตามเมืองหรือค่ายทำงานที่มีแรงงานไทยจำนวนมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54) (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22

ความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย
ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการ บริการสวัสดิการ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
<u>ความต้องการจาก</u> <u>หน่วยงานของรัฐบาลไทย</u>								
- การดูแลไม่ให้นายจ้าง เอาเปรียบ	2.7 (7)	9.6 (25)	26.8 (70)	13.8 (36)	23.0 (47.1)	3.93	1.16	มาก
- การติดตามเงินสะสมของ แรงงานไทยในต่างประเทศ	5.0 (13)	15.7 (41)	25.7 (67)	11.5 (30)	42.1 (110)	3.70	1.29	มาก
- การจัดหน่วยแพทย์จาก ประเทศไทยประจำตาม เมืองหรือค่ายทำงานที่มี แรงงานไทยจำนวนมาก	12.6 (33)	11.1 (29)	23.4 (61)	15.3 (40)	37.9 (98)	3.54	1.41	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.72	1.20	มาก

ความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล

ความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36) โดยมีความต้องการฝึกทักษะเพื่อการประกอบอาชีพมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46) รองลงมาคือต้องการได้รับเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจากภาครัฐเพื่อใช้ในการลงทุน (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28) (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23
ความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการบริการ สวัสดิการ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
<u>หลังกลับจากทำงานใน ประเทศอิสราเอล</u>								
- ฝึกทักษะเพื่อการ ประกอบอาชีพ	10.0 (26)	10.7 (28)	33.3 (87)	15.7 (41)	30.3 (79)	3.46	1.29	มาก
- เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจาก ภาครัฐเพื่อใช้ในการ ลงทุน	13.8 (36)	16.9 (44)	28.7 (75)	8.8 (23)	31.8 (83)	3.28	1.41	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.36	1.27	ปาน กลาง

สรุปภาพรวมระดับความต้องการบริการสวัสดิการของแรงงานไทยในประเทศอิสราเอล

ภาพรวมความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการบริการสวัสดิการอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33) โดยมีความต้องการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด เป็นความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72) ในเรื่องการดูแลไม่ให้นายจ้างเอาเปรียบ รองลงมาคือความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้าง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61) ในเรื่องการรักษาพยาบาล กรณีเจ็บป่วยนอกเวลาทำงาน สำหรับความต้องการช่วงหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36) ในเรื่องการฝึกทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ และความต้องการช่วงก่อนการเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอล ในเรื่องการฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) และการลดค่าใช้จ่ายในด้านค่าบริการที่ภาครัฐกำหนด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) และ

ความต้องการเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86) ในด้านเงินกู้สำหรับการซื้อตัวเครื่องบิน (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24
สรุปภาพรวมระดับความต้องการบริการสวัสดิการของ
แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล

ความต้องการบริการสวัสดิการของแรงงานไทย ในประเทศอิสราเอล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
<u>ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล</u>			
ความต้องการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงาน	3.72	1.20	มาก
ความต้องการจากนายจ้างระหว่างทำงาน	3.61	1.22	มาก
<u>หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล</u>			
ความต้องการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล	3.36	1.27	ปานกลาง
<u>ก่อนการเดินทางไปทำงาน</u>			
การฝึกทักษะด้านต่างๆ ก่อนเดินทาง	3.21	1.04	ปานกลาง
การลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	3.20	1.42	ปานกลาง
เงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทาง	2.86	0.97	ปานกลาง
รวม	3.33	0.96	ปานกลาง

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

1. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการปรับปรุง แก้ไข บริการสวัสดิการช่วงก่อนเดินทางไปทำงาน ระหว่างทำงาน และหลังกลับจากการทำงานในประเทศอิสราเอล จำนวน 104 คน (คิดเป็นร้อยละ 40) และไม่มีความคิดเห็น จำนวน 157 (คิดเป็นร้อยละ 60) มีรายละเอียดดังนี้

- ความต้องการบริการสวัสดิการช่วงก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย ในด้านการลดค่าหัว ค่าบริการและค่าใช้จ่ายก่อนการเดินทางของแรงงานไทย จำนวน 78 คน (คิดเป็นร้อยละ

30) ต้องการให้หน่วยงานของรัฐบาลไทยดำเนินการจัดส่งแรงงานไทยแทนบริษัทจัดหางาน จำนวน 70 คน (คิดเป็นร้อยละ 27) ต้องการให้มีการคัดเลือกนายจ้างที่ไม่มีประวัติการเอาเปรียบ คนงาน จำนวน 52 คน (คิดเป็นร้อยละ 20) ต้องการรับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ การเตรียมตัว การประกันต่างๆ อย่างละเอียด จำนวน 26 คน (คิดเป็นร้อยละ 10)

- ความต้องการบริการสวัสดิการจากบริษัทจัดหางานพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ บริษัทจัดหางานจัดเตรียมอาหาร ที่พักให้แรงงานที่เตรียมตัวก่อนเดินทาง จำนวน 31 คน (คิดเป็น ร้อยละ 11) แจกของใช้ที่จำเป็นแก่แรงงาน ได้แก่ กระเป๋า รองเท้า หม้อหุงข้าว เป็นต้น จำนวน 24 คน (คิดเป็นร้อยละ 9) จัดซื้อตัวเครื่องบินราคาถูก จำนวน 24 คน (คิดเป็นร้อยละ 9) และจัด พาหนะส่งแรงงานไปสนามบิน จำนวน 13 คน (คิดเป็นร้อยละ 5)

- ความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลแรงงานไทยให้ ได้งานทำตามวีซ่า จำนวน 52 คน (คิดเป็นร้อยละ 20) และขอให้เจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมดูแล แรงงานไทยอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อสอบถามทุกข์สุข แก้ไขปัญหาของ แรงงานไทยในเรื่องต่างๆ ได้แก่ การถูกนายจ้างเอาเปรียบในเรื่องไม่ได้รับสวัสดิการตามสัญญา จ้าง อันได้แก่ การไม่ได้รับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ค่าล่วงเวลา การได้รับวันหยุด ที่พัก ข้าวสารฟรี การรักษาพยาบาล ความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่พึงได้ตาม กฎหมาย จำนวน 50 คน (คิดเป็นร้อยละ 19) มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้แรงงาน ไทยทราบอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 15) มีคลินิกที่มีแพทย์ไทยประจำเพื่อ ให้บริการรักษาพยาบาล จำนวน 13 คน (คิดเป็นร้อยละ 5)

- ความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยหลังกลับจากทำงาน ในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ทางานให้ทำ จำนวน 39 คน (คิดเป็นร้อยละ 15) แนะนำอาชีพต่างๆ จำนวน 31 คน (คิดเป็นร้อยละ 12) ให้เงินกู้เพื่อการ ประกอบอาชีพ จำนวน 26 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) ช่วยติดตามเงินภาษีคืน ช่วยติดตามเงินที่ นายจ้างจ่ายไม่ครบ จำนวน 21 คน (คิดเป็นร้อยละ 8) และต้องการให้ภาครัฐประสานทางการ อิสราเอลในการช่วยให้แรงงานไทยทำงานครบสัญญาจ้างและเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว สามารถเดินทางกลับเข้าไปทำงานในประเทศอิสราเอลได้อีก จำนวน 13 คน (คิดเป็นร้อยละ 5) ดัง ตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25

ความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม

ลำดับที่	ความต้องการบริการสวัสดิการ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
<u>ช่วงก่อนเดินทางไปทำงาน</u>			
<u>ความต้องการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย</u>			
1	ลดค่าหัว ค่าบริการ ค่าใช้จ่าย	78	30
2	ให้หน่วยงานของรัฐบาลไทยดำเนินการจัดส่งแรงงานไทยแทนบริษัทจัดหางาน	70	27
3	คัดเลือกนายจ้างที่ไม่มีประวัติการเอาเปรียบคนหางาน	52	20
4	จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ การเตรียมตัวก่อนไปทำงานอย่างละเอียด	26	10
<u>ความต้องการจากบริษัทจัดหางาน</u>			
5	การจัดเตรียมอาหาร ที่พัก ให้แรงงานไทยก่อนเดินทาง	31	11
6	แจกของใช้ที่จำเป็นแก่แรงงานไทย ได้แก่ กระเป๋า รองเท้า หม้อหุงข้าว	24	9
7	จัดซื้อตัวเครื่องบินราคาถูก	24	9
8	จัดหาหนะรับส่งแรงงานไทยไปสนามบิน	13	5
<u>ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลความต้องการจากภาครัฐ</u>			
9	ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลแรงงานไทยให้ได้งานทำตามวีซ่า	52	20
10	ขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจเยี่ยมแรงงานไทยและให้ความช่วยเหลือแรงงานไทยให้มากขึ้นและไม่ให้นายจ้างเอาเปรียบ	50	19
11	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้แรงงานไทยทราบอย่างสม่ำเสมอ	40	15
12	มีคลินิกที่มีแพทย์ไทยประจำเพื่อให้บริการรักษาพยาบาล	13	5

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ลำดับที่	ความต้องการบริการสวัสดิการ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
<u>ความต้องการจากภาครัฐหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล</u>			
13	หางานให้แรงงานไทยนำไทย	39	15
14	แนะแนวอาชีพต่างๆ	31	12
15	ให้เงินกู้เพื่อการประกอบอาชีพ	26	10
16	ติดตามเงินภาษีและเงินค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายไม่ครบ	21	8
17	ประสานทางการอิสราเอลในการให้แรงงานไทยที่เคยทำงานในประเทศอิสราเอลครบสัญญาจ้าง สามารถเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลได้อีก	13	5

2. ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศจำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า มีเจ้าหน้าที่เพศชาย จำนวน 6 คน เพศหญิง จำนวน 4 คน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุเฉลี่ย 48 ปี มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้วจำนวน 5 คน เป็นโสด จำนวน 5 คน ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานที่ฝ่ายกองทุนฯ เป็นเวลาน้อยกว่า 5 ปี มีอายุราชการเฉลี่ย 23 ปีขึ้นไปมากที่สุด มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท และ 25,000 บาทขึ้นไปมากที่สุด สำหรับผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

- ด้านบริการสวัสดิการที่แรงงานไทยได้รับทันการและเพียงพอต่อความรุนแรงพบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นดังนี้ บริการสวัสดิการจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ ไม่ทันการ ไม่สามารถสนองตอบความต้องการของแรงงานไทย จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 20) เป็นบริการสวัสดิการที่ทันการเฉพาะกรณี แต่ไม่อาจจะระบุความเพียงพอของเงินช่วยเหลือ จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 20) สามารถบรรเทาความเดือนร้อนในเบื้องต้น จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) มีขั้นตอนและระยะเวลาของระบบราชการล่าช้า ทำให้การช่วยเหลือล่าช้า จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) เป็นบริการสวัสดิการที่ดีและเพียงพอ จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) การทันการขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนายจ้างและปัญหาตามแต่กรณี จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) และไม่ออกความคิดเห็น จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 20)

- ด้านแรงงานไทยได้รับบริการสวัสดิการอย่างทั่วถึงของแรงงานไทย เจ้าหน้าที่มีความเห็นว่า แรงงานไทยได้รับบริการสวัสดิการเท่าเทียมกัน จำนวน 6 คน (คิดเป็นร้อยละ 60)

เป็นบริการสวัสดิการที่ให้ไม่ทั่วถึง เพราะถือปฏิบัติตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และระเบียบการใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ตามมาตรา 53 พ.ร.บ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537 ให้การสงเคราะห์เฉพาะสมาชิก จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 20) เป็นบริการสวัสดิการที่ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) และไม่ออกความเห็น จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10)

- ด้านแนวทางบริการสวัสดิการมีความสอดคล้องกับความต้องการของแรงงานไทย เจ้าหน้าที่มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง ในระเบียบเป็นการสงเคราะห์ บางกรณียังไม่มีครอบคลุมในปัญหา ขณะที่แรงงานไทยมีความต้องการบริการสวัสดิการค่อนข้างสูง จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 50) ไม่ออกความเห็น จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 20) ควรมีการจัดทำประกันชีวิตให้แรงงานไทย หาแนวทางร่วมกับบริษัทเอกชน จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) ควรจัดบริการสวัสดิการให้ตรงตามความต้องการของแรงงานไทย จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) เป็นบริการสวัสดิการที่มีความคุ้มค่ามากพอสมควร ยกเว้นบางกรณี จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26

การจัดบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทย

ลำดับ ที่	ประเด็น	จำนวนผู้ ออก ความเห็น	ร้อยละ
<u>บริการสวัสดิการที่แรงงานไทยได้รับทันการและเพียงพอต่อความรุนแรง</u>			
1	ไม่ออกความเห็น	2	20
2	ไม่ทันการ ไม่สามารถสนองตอบความต้องการของแรงงานไทย	2	20
3	ทันการเฉพาะกรณี แต่ไม่อาจจะบอกความเพียงพอของเงินช่วยเหลือ	2	20
4	สามารถบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้น	1	10
5	ขั้นตอนและระยะเวลาของระบบราชการล่าช้า ทำให้การช่วยเหลือล่าช้า	1	10
6	ดีและเพียงพอ	1	10

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ประเด็น	จำนวนผู้ออก ความเห็น	ร้อยละ
7	การทันการขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับนายจ้าง และ ปัญหาตามแต่กรณี	1	10
<u>แรงงานไทยได้รับการสวัสดิการอย่างทั่วถึง</u>			
8	ได้รับสวัสดิการเท่าเทียมกัน	6	60
9	ไม่ทั่วถึง เพราะยึดตามระเบียบบริการราชการ และระเบียบ การใช้เงินกองทุนฯ ตามมาตรา 53 พ.ร.บ. 2528 แก้ไข เพิ่มเติม พ.ศ. 2537 ให้การสงเคราะห์ เฉพาะสมาชิก	2	20
10	ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	1	10
11	ไม่ออกความเห็น	1	10
<u>แนวทางการบริการสวัสดิการมีความสอดคล้องกับความต้องการของ แรงงานไทย</u>			
12	ไม่สอดคล้องในระเบียบเป็นการสงเคราะห์ บางกรณียังไม่มี ความครอบคลุมในปัญหา ขณะที่ความต้องการของแรงงาน ไทยมีค่อนข้างสูง	5	50
13	ไม่ออกความเห็น	2	20
14	จัดทำประกันชีวิตให้แรงงานไทย หาแนวทางร่วมกับ บริษัทเอกชน	1	10
15	ควรจัดบริการสวัสดิการให้ตรงตามความต้องการของแรงงาน ไทย	1	10
16	มีความคุ้มค่ามากพอสมควร ยกเว้นบางกรณี	1	10

- ปัญหาอุปสรรคในการรับบริการสวัสดิการ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับแรงงานไทย
เจ้าหน้าที่มีความเห็นว่า แรงงานไทย ขาดความเอาใจใส่ ขาดความเข้าใจว่าตนเองได้รับการ
สวัสดิการกรณีใดบ้าง เมื่อมีปัญหาจึงเข้าร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ จำนวน 6 คน (คิดเป็นร้อยละ 60)
แรงงานไทยมักส่งเอกสารไม่ครบ และไม่นำเอกสารมายื่นตามกำหนด ทำให้การดำเนินเรื่องล่าช้า

จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 20) เมื่อมีปัญหาแรงงานไทยจะกลับประเทศทันที อาจทำให้เสียสิทธิ
จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) แรงงานไทยไม่เป็นสมาชิกกองทุนฯ จึงไม่ได้รับการคุ้มครอง
จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10)

- ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่บางคนขาดความ
เข้าใจในระบบการทำงานของต่างประเทศ จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 30) เจ้าหน้าที่ตรวจ
เอกสารล่าช้า เนื่องจากแรงงานไทยไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องเอกสาร จำนวน 3 คน (คิดเป็น
ร้อยละ 30) เจ้าหน้าที่ไม่สามารถช่วยเหลือแรงงานไทยได้เนื่องจากต้องปฏิบัติตามระเบียบกองทุนฯ
จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) เจ้าหน้าที่บางคนขาดรู้เกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 1
คน (คิดเป็นร้อยละ 10) มีการโยกย้ายเจ้าหน้าที่บ่อย ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง จำนวน 1 คน
(คิดเป็นร้อยละ 10) ไม่ออกความเห็นจำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10)

- ด้านปัจจัยเกี่ยวกับนายจ้าง เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่า นายจ้างไม่ให้ความร่วมมือ
อย่างจริงจัง จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 50) ไม่ออกความคิดเห็น จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ
50) ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27

ปัญหาอุปสรรคในการจัดบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทย

ลำดับ ที่	ประเด็น	จำนวนผู้ออก ความเห็น	ร้อยละ
<u>ปัญหาอุปสรรคต่อการรับบริการสวัสดิการเกี่ยวกับแรงงานไทย ปัจจัย เกี่ยวกับแรงงานไทย</u>			
1	แรงงานไทยขาดความเอาใจใส่ ขาดความเข้าใจว่าตนเองได้รับ บริการสวัสดิการกรณีใดบ้าง เมื่อมีปัญหาจึงเข้าร้องเรียนต่อ เจ้าหน้าที่	6	60
2	แรงงานไทยไม่นำเอกสารมายื่นตามที่กำหนด ทำให้การดำเนิน เรื่องล่าช้า	2	20
3	เมื่อมีปัญหา แรงงานไทยจะกลับประเทศทันที อาจทำให้เสีย สิทธิ	1	10
4	แรงงานไทยไม่เป็นสมาชิก จึงไม่ได้รับความคุ้มครอง	1	10

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ประเด็น	จำนวนผู้ออก ความเห็น	ร้อยละ
<u>ปัจจัยเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่</u>			
5	เจ้าหน้าที่ขาดความเข้าใจระบบการทำงานของต่างประเทศ	3	30
6	ตรวจสอบเอกสารล่าช้า เนื่องจากแรงงานไทยไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องเอกสาร	3	30
7	ไม่สามารถช่วยเหลือแรงงานไทยได้เนื่องจากต้องปฏิบัติตามระเบียบกองทุนฯ	1	10
8	ขาดความรู้ เกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย	1	10
9	มีการโยกย้ายเจ้าหน้าที่บ่อย ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง	1	10
10	ไม่ออกความเห็น	1	10
<u>ปัจจัยเกี่ยวกับนายจ้าง</u>			
11	นายจ้างไม่ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง	5	50
12	ไม่ออกความคิดเห็น	5	50

- ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทย เพื่อให้มีความเหมาะสมและสามารถสนองตอบความต้องการของแรงงานไทยได้อย่างแท้จริง เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่า ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานในต่างประเทศ และชี้แจงปัญหาต่างๆ แก่เจ้าหน้าที่ จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 30) ไม่ออกความคิดเห็น จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 30) ควรลดขั้นตอนในการให้บริการ จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) เมื่อแรงงานไทยประสบปัญหา ควรชี้แจงแรงงานไทยให้เข้าใจเงื่อนไขการรับบริการอย่างรวดเร็ว จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) ควรจัดทำคู่มือเกี่ยวกับการสงเคราะห์ แจกเจ้าหน้าที่ จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) ควรมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานประจำจังหวัดสามารถวินิจฉัยเงินให้แรงงานไทยได้ จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) ดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28

การพัฒนาบริการสวัสดิการกองทุนฯ แก่แรงงานไทย

ลำดับ ที่	ประเด็น	จำนวนผู้ออก ความเห็น	ร้อยละ
	<u>ควรมีการพัฒนาบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทยด้านใด เพื่อให้มีความเหมาะสม และสามารถสนองตอบความต้องการของแรงงานไทยได้อย่างแท้จริง</u>		
1	ไม่ออกความเห็น	3	30
2	จัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานในต่างประเทศ และชี้แจงปัญหาต่างๆ แก่เจ้าหน้าที่	3	30
3	ลดขั้นตอนในการให้บริการ	1	10
4	เมื่อแรงงานไทยประสบปัญหา ควรชี้แจงแรงงานไทยให้เข้าใจเงื่อนไขการรับบริการอย่างรวดเร็ว	1	10
5	จัดทำคู่มือเกี่ยวกับการสงเคราะห์ แจกเจ้าหน้าที่	1	10
6	มอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานประจำจังหวัดสามารถวินิจฉัยเงินให้แรงงานไทยได้	1	10

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร

ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปร ผู้วิจัยได้กำหนดข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล สถานภาพการสมรส จำนวนครั้งที่เคยไปทำงานในประเทศอิสราเอล ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล มาเปรียบเทียบกับความต้องการบริการสวัสดิการของแรงงานไทยในประเทศอิสราเอล ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) โดยหาค่า t-test ค่า F-test เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe กำหนดการทดสอบนัยสำคัญที่ 0.05 ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

ไม่มีความแตกต่างกันในความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.94$) (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

]

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
ชาย	197	2.86	0.97	-0.002	0.94
หญิง	64	2.86	1.00		

$P < 0.05$

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการบริการสวัสดิการด้าน
การลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างกันใน
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 ($p = 0.41$) (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
ชาย	197	3.17	1.43	-0.60	0.41
หญิง	64	3.29	1.39		

$P < 0.05$

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.21$) (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
ชาย	197	3.22	0.06	0.42	0.21
หญิง	64	3.16	0.97		

$P < 0.05$

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($p = 0.00$) (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
ชาย	197	3.60	1.29	-0.36	0.00
หญิง	64	3.66	0.99		

$P < 0.05$

5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.52$) (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่าง
ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
ชาย	197	3.73	1.19	0.20	0.52
หญิง	64	3.69	1.25		

$P < 0.05$

6. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในความต้องการบริการสวัสดิการของแรงงานไทยหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.36$) (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการ
บริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	p
ชาย	197	3.43	1.27	1.52	0.36
หญิง	64	3.15	1.26		

* $P < 0.05$

7. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-30 ปี มีความต้องการด้านเงินกู้มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.17) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36-40 ปี มีความต้องการในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.72) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่าอายุที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันของความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Cheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และ 40 ปีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 – 35 ปี, 36-40 ปี และ 40 ปี ขึ้นไป (ตารางที่ 4.35-4.37)

ตารางที่ 4.35

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่าย
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
21-25 ปี	39	2.96	.99
26-30 ปี	98	3.17	.97
31-35 ปี	60	2.53	.75
36-40 ปี	51	2.72	.96
40 ปีขึ้นไป	13	2.32	1.13
รวม	261	2.86	.97

ตารางที่ 4.36

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	20.96	5.24	5.90	0.00
ภายในกลุ่ม	256	227.07	0.88		
รวม	260	248.041			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.37

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	21-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	40 ปีขึ้นไป
21-25 ปี	-	-.2094	.4282*	.2410	.6346*
26-30 ปี	.2094	-	.6376*	.4503*	.8440*
31-35 ปี	-.4282	-.6376	-	-.1873	.2064
36-40 ปี	-.2410	-.4503*	.1873	-	.3937
40 ปีขึ้นไป	-.6346*	-.8440*	-.2064	-.3937	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

8. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปีมีความต้องการได้รับการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับต้องการ

ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.19$) (ตารางที่ 4.38 – 4.39)

ตารางที่ 4.38
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
21-25 ปี	39	3.28	1.64
26-30 ปี	98	3.38	1.46
31-35 ปี	60	2.97	1.19
36-40 ปี	51	3.23	1.43
40 ปีขึ้นไป	13	2.53	1.18
รวม	261	3.20	1.42

ตารางที่ 4.39
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	12.32	3.08	1.52	0.19
ภายในกลุ่ม	256	515.91	2.01		
รวม	260	528.23			

9. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปีมีความต้องการ

ฝึกทักษะด้านต่างๆ มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34) รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21-25 ปี) และกลุ่มที่มีอายุ 36-40 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ที่ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.53$) (ตารางที่ 4.40 – 4.41)

ตารางที่ 4.40

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
21-25 ปี	39	3.20	1.31
26-30 ปี	98	3.34	1.08
31-35 ปี	60	3.09	.83
36-40 ปี	51	3.17	.86
40 ปีขึ้นไป	13	2.94	1.33
รวม	261	3.21	1.04

ตารางที่ 4.41

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	3.47	0.86	0.79	0.53
ภายในกลุ่ม	256	280.85	1.09		
รวม	260	284.32			

$P < 0.05$

10. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีความต้องการสวัสดิการจากนายจ้างมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21-25 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36-40 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63) ในด้านการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับต้องการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.32$) (ตารางที่ 4.42 – 4.43)

ตารางที่ 4.42

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
21-25 ปี	39	3.87	1.26
26-30 ปี	98	3.58	1.25
31-35 ปี	60	3.41	1.12
36-40 ปี	51	3.63	1.29
40 ปีขึ้นไป	13	4.00	.91
รวม	261	3.61	1.22

ตารางที่ 4.43

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	6.98	1.76	1.16	0.32
ภายในกลุ่ม	256	383.06	1.49		
รวม	260	390.05			

$P < 0.05$

11. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21-25 ปี มีความต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่มีความแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.87$) (ตารางที่ 4.44– 4.45)

ตารางที่ 4.44
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย
ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
21-25 ปี	39	3.88	1.26
26-30 ปี	98	3.73	1.22
31-35 ปี	60	3.62	1.10
36-40 ปี	51	3.66	1.15
40 ปีขึ้นไป	13	3.82	1.64
รวม	261	3.72	1.20

ตารางที่ 4.45
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย
ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	1.81	0.45	0.30	0.87
ภายในกลุ่ม	256	377.43	1.47		
รวม	260	379.24			

P < 0.05

12. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-30 ปี มีความต้องการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51)

รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36-40 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.31$) (ตารางที่ 4.46 – 4.47)

ตารางที่ 4.46

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
21-25 ปี	39	3.46	1.54
26-30 ปี	98	3.51	1.22
31-35 ปี	60	3.20	1.28
36-40 ปี	51	3.34	.97
40 ปีขึ้นไป	13	2.84	1.76
รวม	261	3.36	1.27

ตารางที่ 4.47

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างอายุกับความต้องการ
บริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	7.73	1.93	1.18	0.31
ภายในกลุ่ม	256	417.95	1.63		
รวม	260	425.69			

$P < 0.05$

13. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.03$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.48-4.50)

ตารางที่ 4.48

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิลำเนา	N	$\bar{X}$	S.D.
กรุงเทพฯ	10	2.90	1.07
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	233	2.90	.97
ภาคเหนือ	18	2.27	.80
รวม	261	2.86	.97

ตารางที่ 4.49

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	6.62	3.31	3.53	0.03
ภายในกลุ่ม	258	241.41	0.93		
รวม	260	248.04			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.50

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิลำเนา	กรุงเทพฯ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
กรุงเทพฯ	-	.6222	-.0067
ภาคเหนือ	-.6222	-	-.6289*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	.0067	.6289*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

14. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10) และกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความต้องการ

บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางที่ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.05 ($p = 0.72$) (ตารางที่ 4.51-4.52)

ตารางที่ 4.51

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิลำเนา	N	$\bar{X}$	S.D.
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	233	3.22	1.43
กรุงเทพฯ	10	3.10	1.17
ภาคเหนือ	18	2.94	1.43
รวม	261	3.20	1.42

ตารางที่ 4.52

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	1.44	0.72	0.35	0.72
ภายในกลุ่ม	258	526.78	2.04		
รวม	260	528.23			

$P < 0.05$

15. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการฝึกทักษะด้านต่างๆ มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05) เมื่อวิเคราะห์

ความแปรปรวนระหว่างภูมิภาคี้นำกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิภาคี้นำแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.80$) (ตารางที่ 4.53-4.54)

ตารางที่ 4.53
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิภาคีนำกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาคีนำ	N	$\bar{X}$	S.D.
กรุงเทพฯ	10	3.22	.54
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	233	3.22	1.03
ภาคเหนือ	18	3.05	1.39
รวม	261	3.21	1.04

ตารางที่ 4.54
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิภาคีนำกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	0.47	0.23	0.21	0.80
ภายในกลุ่ม	258	283.84	1.10		
รวม	260	284.32			

$P < 0.05$

16. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภูมิภาคีนำกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่

มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ มีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.00) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.63) และกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.14$) (ตารางที่ 4.55-4.56)

ตารางที่ 4.55

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิลำเนา	N	$\bar{X}$	S.D.
กรุงเทพฯ	10	4.00	.88
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	233	3.63	1.21
ภาคเหนือ	18	3.12	1.38
รวม	261	3.61	1.22

ตารางที่ 4.56

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	5.86	2.93	1.96	0.14
ภายในกลุ่ม	258	384.19	1.48		
รวม	260	390.05			

* $P < 0.05$

17. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ มีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) และกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.43$) (ตารางที่ 4.57-4.58)

ตารางที่ 4.57

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างภูมิลำเนากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย
ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล

ภูมิลำเนา	N	$\bar{X}$	S.D.
กรุงเทพฯ	10	3.96	1.05
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	233	3.73	1.21
ภาคเหนือ	18	3.40	1.19
รวม	261	3.72	1.20

ตารางที่ 4.58

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างภูมิภาคกับความต้องการ
บริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	0.47	0.23	0.14	0.86
ภายในกลุ่ม	258	425.21	1.64		
รวม	260	425.69			

*P < 0.05

19. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช. มีต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวส. และสูงกว่า (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10) และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจบการศึกษาระดับประถมศึกษามีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับอื่นๆ (ตารางที่ 4.59– 4.61)

ตารางที่ 4.59
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	96	2.53	.90
มัธยมศึกษาตอนต้น	46	3.05	.92
มัธยมปลายตอนปลาย	76	2.98	.93
ปวช.	11	3.36	1.33
ปวส. และสูงกว่า	32	3.10	.99
รวม	261	2.86	.97

ตารางที่ 4.60
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	17.47	4.37	4.85	0.00
ภายในกลุ่ม	256	230.562	0.90		
รวม	260	248.041			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.61

การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระหว่างระดับการศึกษาความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.และ สูงกว่า
ประถมศึกษา	-	-.5207*	-.4412*	-.8246*	-.5625*
มัธยมศึกษา ตอนต้น	.5207*	-	.0795	-.3039	-.0418
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	.4412*	-.0795	-	-.3834	-.1213
ปวช.	.8246*	.3039	.3834	-	.2621
ปวส.และ สูงกว่า	.5625*	.0418	.1213	-.2621	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

20. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34) และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช. (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษามีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย (ตารางที่ 4.62-4.64)

ตารางที่ 4.62
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	96	2.82	1.38
มัธยมศึกษาตอนต้น	46	3.34	1.38
มัธยมศึกษาตอนปลาย	76	3.63	1.36
ปวช.	11	3.27	1.32
ปวส. และสูงกว่า	32	3.06	1.54
รวม	261	3.20	1.42

ตารางที่ 4.63
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	29.53	7.38	3.79	0.00
ภายในกลุ่ม	256	498.70	1.94		
รวม	260	528.238			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.64

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายใน
การเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.และ สูงกว่า
ประถมศึกษา	-	-.5197*	-.8100*	-.4446	-.2344
มัธยมศึกษา ตอนต้น	.5197*	-	-.2903	.0751	.2853
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	.8100*	.2903	-	.3654	.5757
ปวช.	.4446	-.0751	-.3654	-	.2102
ปวส.และ สูงกว่า	.2344	-.2853	-.5757	-.2102	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

21. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช. มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะด้านต่างๆ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42) และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวส.และสูงกว่า (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.02$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจบการศึกษาระดับประถมศึกษามีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลายและ ปวช. และกลุ่มตัวอย่างที่มีจบการศึกษา

ระดับมัธยมต้นมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช. (ตารางที่ 4.65- 4.67)

ตารางที่ 4.65

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	96	3.02	.87
มัธยมศึกษาตอนต้น	46	3.09	1.16
มัธยมศึกษาตอนปลาย	76	3.42	1.12
ปวช.	11	3.84	1.08
ปวส. และสูงกว่า	32	3.22	1.01
รวม	261	3.21	1.04

ตารางที่ 4.66

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	11.99	3.00	2.82	0.02
ภายในกลุ่ม	256	272.32	1.06		
รวม	260	284.32			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.67

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.และ สูงกว่า
ประถมศึกษา	-	-.0770	-.4068*	-.8201*	-.2057
มัธยมศึกษา ตอนต้น	.0770	-	-.3298	-.7431*	-.1287
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	.4068*	.3298	-	-.4133	.2011
ปวช.	.8201*	.7431*	.4133	-	.6143
ปวส.และ สูงกว่า	.2057	.1287	-.2011	-.6143	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

22. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช.มีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้าง ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้าง ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจบการศึกษาระดับมัธยมปลายมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถม มัธยมต้น และ ปวส.และสูงกว่า (ตารางที่ 4.68-4.70)

ตารางที่ 4.68
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	96	3.37	1.17
มัธยมศึกษาตอนต้น	46	3.55	1.31
มัธยมศึกษาตอนปลาย	76	4.00	1.25
ปวช.	11	4.03	1.07
ปวส. และสูงกว่า	32	3.37	.97
รวม	261	3.61	1.22

ตารางที่ 4.69
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	21.36	5.34	3.70	0.00
ภายในกลุ่ม	256	368.68	1.44		
รวม	260	390.05			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.70

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.และ สูงกว่า
ประถมศึกษา	-	-.1864	-.6372*	-.6588	-.0035
มัธยมศึกษา ตอนต้น	.1864	-	-.4508*	-.4723	.1830
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	.6372*	.4508*	-	-.0215	.6338*
ปวช.	.6588	.4723	.0215	-	.6553
ปวส.และ สูงกว่า	.0035	-.1830	-.6338*	-.6553	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

23. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช. มีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14) และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจบการศึกษาระดับประถมศึกษามีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปวช. และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ
ปวส.และสูงกว่ามีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยแตกต่างจาก
กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตารางที่ 4.71-4.73)

ตารางที่ 4.71

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่าง
ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	96	3.36	1.22
มัธยมศึกษาตอนต้น	46	3.79	1.19
มัธยมศึกษาตอนปลาย	76	4.14	1.15
ปวช.	11	4.15	.83
ปวส. และสูงกว่า	32	3.54	1.08
รวม	261	3.72	1.20

ตารางที่ 4.72

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่าง
ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	29.45	7.36	5.39	0.00
ภายในกลุ่ม	256	349.79	1.36		
รวม	260	379.24			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.73

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่าง
ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.และ สูงกว่า
ประถมศึกษา	-	-.4325*	-.7845*	-.7869*	-.1771
มัธยมศึกษา ตอนต้น	.4325*	-	-.3520	-.3544	.2554
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	.7845*	.3520	-	-.0024	.6075*
ปวช.	.7869*	.3544	.0024	-	.6098
ปวส.และ สูงกว่า	.1771	-.2554	-.6075*	-.6098	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

24. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช. มีความต้องการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82) และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความต้องการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจบการศึกษาระดับประถมศึกษามีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมต้น มัธยมปลาย และ ปวช. และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวส.และสูงกว่ามีความต้องการบริการสวัสดิการหลัง

กลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย (ตารางที่ 4.74-4.76)

ตารางที่ 4.74

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถม	96	2.85	1.15
มัธยมต้น	46	3.54	1.33
มัธยมปลาย	76	3.82	1.25
ปวช.	11	4.09	.76
ปวส. และสูงกว่า	32	3.31	1.24
รวม	261	3.36	1.27

ตารางที่ 4.75

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	47.78	11.97	8.09	0.00
ภายในกลุ่ม	256	377.90	1.47		
รวม	260	425.69			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.76

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการ
บริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ การศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.และ สูงกว่า
ประถมศึกษา	-	-.6841*	-.9630*	-1.2315*	-.4531
มัธยมศึกษา ตอนต้น	.6841*	-	-.2789	-.5474	.2310
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	.9630*	.2789	-	-.2685	.5099*
ปวช.	1.2315*	.5474	.2685	-	.7784
ปวส.และ สูงกว่า	.4531	-.2310	-.5099*	-.7784	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

25. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 3,001-4,000 บาท มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001 บาทขึ้นไป (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-5,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.21$) (ตารางที่ 4.77 – 4.80)

ตารางที่ 4.77
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	11	2.56	.88
2,001-3,000 บาท	82	2.75	.81
3,001-4,000 บาท	62	3.09	1.14
4,001-5,000 บาท	39	2.78	1.06
5,001 บาทขึ้นไป	67	2.87	.93
รวม	261	2.86	.97

ตารางที่ 4.78
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	5.55	1.39	1.46	0.21
ภายในกลุ่ม	256	242.48	0.94		
รวม	260	248.04			

$P < 0.05$

26. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001-3,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 3,001-4,000 บาท (มีค่าเฉลี่ย 3.22) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน

5,000 บาทขึ้นไป (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.37$) (ตารางที่ 4.79-4.80)

ตารางที่ 4.79

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	11	2.59	1.53
2,001-3,000 บาท	82	3.40	1.29
3,001-4,000 บาท	62	3.22	1.41
4,001-5,000 บาท	39	3.07	1.56
5,001 บาทขึ้นไป	67	3.11	1.48
รวม	261	3.20	1.42

ตารางที่ 4.80

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	8.59	2.14	1.05	0.37
ภายในกลุ่ม	256	519.64	2.03		
รวม	260	528.23			

$P < 0.05$

27. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 3,001-4,000 บาทมีความต้องการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะด้านต่างๆ มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-5,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความต้องการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.59$) (ตารางที่ 4.81-4.82)

ตารางที่ 4.81

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	11	2.84	.40
2,001-3,000 บาท	82	3.21	.99
3,001-4,000 บาท	62	3.34	1.03
4,001-5,000 บาท	39	3.24	1.22
5,001 บาทขึ้นไป	67	3.13	1.07
รวม	261	3.21	1.04

ตารางที่ 4.82
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	3.08	0.77	0.70	0.59
ภายในกลุ่ม	256	281.23	1.09		
รวม	260	284.32			

$P < 0.05$

28. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไปมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนเท่ากับระหว่าง 2,001-3,000 บาทและต่ำกว่า 2,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 4,001-5,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.03$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 3,001-4,000 บาท และ 4,001-5,000 บาท (ตารางที่ 4.83-4.85)

ตารางที่ 4.83
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	11	3.66	1.03
2,001-3,000 บาท	82	3.66	1.14
3,001-4,000 บาท	62	3.29	1.23
4,001-5,000 บาท	39	3.44	1.48
5,001 บาทขึ้นไป	67	3.96	1.09
รวม	261	3.61	1.22

ตารางที่ 4.84
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	15.86	3.96	2.74	0.03
ภายในกลุ่ม	256	374.18	1.46		
รวม	260	390.05			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.85
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	.0041	.3763	.2222	-.2935
2,001-3,000 บาท	-.0041	-	.3723	.2182	-.2976
3,001-4,000 บาท	-.3763	-.3723	-	-.1541	-.6699*
4,001-5,000 บาท	-.2222	-.2182	.1541	-	-.5158*
5,001 บาท ขึ้นไป	.2935	.2976	.6699*	.5158*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

29. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไปมีความต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-5,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001-3,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการ

สวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน
มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.11$) (ตารางที่ 4.86-4.87)

ตารางที่ 4.86

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	11	3.63	1.12
2,001-3,000 บาท	82	3.73	1.19
3,001-4,000 บาท	62	3.40	1.19
4,001-5,000 บาท	39	3.81	1.15
5,001 บาทขึ้นไป	67	3.96	1.25
รวม	261	3.72	1.20

ตารางที่ 4.87

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	10.68	2.67	1.85	0.11
ภายในกลุ่ม	256	368.56	1.44		
รวม	260	379.24			

* $P < 0.05$

30. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,001-5,000 บาทมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001-3,000 บาท (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 ขึ้นไป (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.04$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 2,001-3,000 บาท และ 4,001-5,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 4,001-5,000 บาทมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 3,001-4,000 บาท (ตารางที่ 4.88-4.90)

ตารางที่ 4.88

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า 2,000 บาท	11	2.59	1.44
2,001-3,000 บาท	82	3.42	1.19
3,001-4,000 บาท	62	3.20	1.27
4,001-5,000 บาท	39	3.79	1.11
5,001 บาทขึ้นไป	67	3.32	1.39
รวม	261	3.36	1.27

ตารางที่ 4.89
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	15.63	3.90	2.44	0.04
ภายในกลุ่ม	256	410.05	1.60		
รวม	260	425.69			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.90
การเปรียบเทียบรายคู่วระหว่างรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	ต่ำกว่า 2,000 บาท	2,001-3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 2,000 บาท	-	-.8298*	-.6188	-1.2040*	-.7374
2,001-3,000 บาท	.8298*	-	.2111	-.3741	.0924
3,001-4,000 บาท	.6188	-.2111	-	-.5852*	-.1187
4,001-5,000 บาท	1.2040*	.3741	.5852*	-	.4665
5,001 บาท ขึ้นไป	.7374	-.0924	.1187	-.4665	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

31. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้ว (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.09$) (ตารางที่ 4.91– 4.92)

ตารางที่ 4.91

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการทางด้านการเงินกู้เป็น
ค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	N	$\bar{X}$	S.D.
หย่า/หม้าย	17	3.47	.55
โสด	106	2.85	.99
แต่งงาน	120	2.79	1.02
แยกกันอยู่	18	2.75	.65
รวม	261	2.86	.97

ตารางที่ 4.92
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็น
ค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	7.57	1.89	2.01	0.09
ภายในกลุ่ม	256	240.46	0.93		
รวม	260	248.04			

*P < 0.05

32. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความต้องการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.29) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสด (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.34) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้ว (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสดมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้าย และแยกกันอยู่ และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานและแยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.93-4.95)

ตารางที่ 4.93
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	N	$\bar{X}$	S.D.
หย่า/หม้าย	17	4.29	.73
โสด	106	3.34	1.49
แต่งงาน	120	2.99	1.38
แยกกันอยู่	18	2.72	1.26
รวม	261	3.20	1.42

ตารางที่ 4.94
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	38.77	9.69	5.07	0.00
ภายในกลุ่ม	256	489.45	1.91		
รวม	260	528.23			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.95

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ การสมรส	โสด	แต่งงาน	หย่า/หม้าย	แยกกันอยู่	อื่นๆ
โสด	-	.3485	-.9498*	-.8443*	-1.1557
แต่งงาน	-.3485	-	-1.2983*	.4958	-1.5042
หย่า/หม้าย	.9498*	1.2983*	-	1.7941*	-.2059
แยกกันอยู่	-.8443*	-.4958	-1.7941*	-	-2.0000
อื่นๆ	1.1557	1.5042	.2059	2.0000	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

33. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้าย มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสดมีความต้องการบริการสวัสดิการการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานและแยกกันอยู่ และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานและแยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.96-4.98)

ตารางที่ 4.96
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	N	$\bar{X}$	S.D
หย่า/หม้าย	17	3.67	.62
โสด	106	3.41	1.05
แต่งงาน	120	3.05	1.06
แยกกันอยู่	18	2.66	.80
รวม	261	3.21	1.04

ตารางที่ 4.97
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	16.61	4.15	3.97	0.00
ภายในกลุ่ม	256	267.71	1.04		
รวม	260	284.32			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.98

การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการ
บริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ
ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ การสมรส	โสด	แต่งงาน	หย่า/หม้าย	แยกกันอยู่	อื่นๆ
โสด	-	.3607*	-.2637	.7877*	.4127
แต่งงาน	-.3607*	-	-.6244*	.4271	.0521
หย่า/หม้าย	.2637	.6244*	-	1.0515*	.6765
แยกกันอยู่	-.7877*	-.4271	-1.0515*	-	-.3750
อื่นๆ	-.4127	-.0521	-.6765	.3750	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

34. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแยกกันอยู่ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.06$) (ตารางที่ 4.99-4.100)

ตารางที่ 4.99
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่าง
ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	N	$\bar{X}$	S.D.
หย่า/หม้าย	17	4.45	.80
โสด	106	3.60	1.19
แยกกันอยู่	18	3.55	.94
แต่งงาน	120	3.52	1.30
รวม	261	3.61	1.22

ตารางที่ 4.100
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่าง
ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	13.38	3.34	2.27	0.06
ภายในกลุ่ม	256	374.67	1.47		
รวม	260	390.05			

*P < 0.05

35. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้ว (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.66) เมื่อวิเคราะห์ความ

แปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสที่ต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.14$) (ตารางที่ 4.101-4.102)

ตารางที่ 4.101

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการ
บริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่าง
ทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	106	3.69	1.21
แต่งงาน	120	3.66	1.26
หย่า/หม้าย	17	4.45	.69
แยกกันอยู่	18	3.55	.98
รวม	261	3.72	1.20

ตารางที่ 4.102

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย
ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	10.03	2.50	1.73	0.14
ภายในกลุ่ม	256	369.21	1.44		
รวม	260	379.24			

* $P < 0.05$

36. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสด (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.42) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้ว (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.23$) (ตารางที่ 4.103-4.104)

ตารางที่ 4.103

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงาน
ในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	N	$\bar{X}$	S.D.
หย่า/หม้าย	17	3.94	.76
โสด	106	3.42	1.33
แต่งงาน	120	3.26	1.33
แยกกันอยู่	18	3.16	.76
รวม	261	3.36	1.27

ตารางที่ 4.104

การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างสถานภาพการสมรสกับ
ความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงาน
ในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	9.04	2.26	1.39	0.23
ภายในกลุ่ม	256	416.64	1.62		
รวม	260	425.69			

*P < 0.05

37. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานที่ประเทศอิสราเอล กับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่เคยไปทำงานที่ประเทศอิสราเอล 1 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48) และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานที่ประเทศอิสราเอล 2 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนครั้งไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้งและ 3 ครั้ง (ตารางที่ 4.105-4.107)

ตารางที่ 4.105
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	N	$\bar{X}$	S.D.
ครั้งแรก	202	2.99	.91
1 ครั้ง	42	2.48	1.11
2 ครั้ง	10	2.45	.76
3 ครั้ง	7	1.82	.85
รวม	261	2.86	.97

ตารางที่ 4.106
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	18.85	6.28	7.04	0.00
ภายในกลุ่ม	256	229.18	0.89		
รวม	260	248.04			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.107
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	-	.5094*	.5475	1.1761*
1 ครั้ง	-.5094*	-	.0381	.6667
2 ครั้ง	-.5475	-.0381	-	.6286
3 ครั้ง	-1.1761*	-.6667	-.6286	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

38. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลครั้งแรกมีความต้องการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.80) และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 2 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้งและ 3 ครั้ง และกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้งมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 3 ครั้ง (ตารางที่ 4.108-4.110)

ตารางที่ 4.108
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	N	$\bar{X}$	S.D.
ครั้งแรก	202	3.37	1.36
1 ครั้ง	42	2.80	1.63
2 ครั้ง	10	2.50	.81
3 ครั้ง	7	1.57	.53
รวม	261	3.20	1.42

ตารางที่ 4.109
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	36.14	12.04	6.29	0.00
ภายในกลุ่ม	256	492.09	1.91		
รวม	260	528.23			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.110
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	-	.5667*	.8762	1.8048*
1 ครั้ง	-.5667*	-	.3095	1.2381*
2 ครั้ง	-.8762	-.3095	-	.9286
3 ครั้ง	-1.8048*	-1.2381*	-.9286	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

39. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยไปทำงานในประเทศอิสราเอลครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่เคยไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) และกลุ่มตัวอย่างที่เคยไปทำงานในประเทศอิสราเอล 2 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้ง 2 ครั้งและ 3 ครั้ง และกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้งมีความต้องการบริการสวัสดิการการฝึกทักษะต่างๆ แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 3 ครั้ง (ตารางที่ 4.111-4.113)

ตารางที่ 4.111
 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
 ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
 ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง
 ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	N	$\bar{X}$	S.D.
1 ครั้ง	202	3.38	.99
2 ครั้ง	42	2.80	1.10
3 ครั้ง	10	2.52	.55
4 ครั้ง	7	1.78	.52
รวม	261	3.21	1.04

ตารางที่ 4.112
 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
 ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
 ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง
 ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	31.46	10.48	10.65	0.00
ภายในกลุ่ม	257	252.86	0.98		
รวม	260	284.32			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.113
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	-	.5704*	.8550*	1.5942*
1 ครั้ง	-.5704*	-	.2845	1.0238*
2 ครั้ง	-.8550*	-.2845	-	.7393
3 ครั้ง	-1.5942*	-1.0238*	-.7393	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

40. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42) และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 2 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนครั้งที่เคยไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 3 ครั้งมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลครั้งแรกและ 1 ครั้ง (ตารางที่ 4.114-4.116)

ตารางที่ 4.114
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	N	$\bar{X}$	S.D.
ครั้งแรก	202	3.73	1.18
1 ครั้ง	42	3.42	1.27
2 ครั้ง	10	3.13	1.12
3 ครั้ง	7	2.00	.81
รวม	261	3.61	1.22

ตารางที่ 4.115
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	25.28	8.42	5.93	0.00
ภายในกลุ่ม	257	364.77	1.41		
รวม	260	390.05			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.116
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	-	.3186	.6059	1.7393*
1 ครั้ง	-.3186	-	.2873	1.4206*
2 ครั้ง	-.6059	-.2873	-	1.1333
3 ครั้ง	-1.7393*	-1.4206*	-1.1333	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

41. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93) รองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30) และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 2 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่ต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรกมีความต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้ง 2 ครั้งและ 3 ครั้ง และกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้งมีความต้องการบริการ

สวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจาก
กลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 2 ครั้งและ 3 ครั้ง (ตารางที่ 4.117-4.119)

ตารางที่ 4.117
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	N	$\bar{X}$	S.D.
ครั้งแรก	202	3.93	1.13
1 ครั้ง	42	3.30	1.27
2 ครั้ง	10	2.40	.51
3 ครั้ง	7	2.19	.26
รวม	261	3.72	1.20

ตารางที่ 4.118
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงาน
ในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	50.11	16.70	13.04	0.00
ภายในกลุ่ม	257	329.13	1.28		
รวม	260	379.24			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.119
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	-	.6291*	1.5307*	1.7402*
1 ครั้ง	-.6291*	-	.9016*	1.1111*
2 ครั้ง	-1.5307*	-.9016*	-	.2095
3 ครั้ง	-1.7402*	-1.1111*	-.2095	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

42. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ย 3.10) และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 2 ครั้ง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 1 ครั้ง 2 ครั้งและ 3 ครั้ง และกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 2 ครั้งมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลมาแล้ว 2 ครั้งและ 3 ครั้ง (ตารางที่ 4.120-4.122)

ตารางที่ 4.120
 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
 ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
 หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
 ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	N	$\bar{X}$	S.D.
ครั้งแรก	202	3.52	1.24
1 ครั้ง	42	3.10	1.34
2 ครั้ง	10	2.20	.75
3 ครั้ง	7	2.07	.73
รวม	261	3.36	1.27

ตารางที่ 4.121
 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
 ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
 หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
 ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	33.23	11.07	7.25	0.00
ภายในกลุ่ม	257	392.45	1.52		
รวม	260	425.69			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.122
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนครั้ง	ครั้งแรก	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง
ครั้งแรก	-	.4176*	1.3248*	1.4533*
1 ครั้ง	-.4176*	-	.9071*	1.0357*
2 ครั้ง	-1.3248*	-.9071*	-	-1.286
3 ครั้ง	-1.4533*	-1.0357*	-.1286	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

43. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลน้อยกว่า 1 ปีมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ปี (มีค่าเฉลี่ย 3.02) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาไปทำงานในประเทศอิสราเอล 4 ปี และมากกว่า (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.00$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลานานน้อยกว่า 1 ปี มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 2 ปี 3 ปี 4 ปี และมากกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 1 ปี มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 3 ปี (ตารางที่ 4.123-4.125)

ตารางที่ 4.123
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ปี	51	3.34	.83
1 ปี	52	3.02	.90
2 ปี	53	2.67	1.08
3 ปี	65	2.54	.87
4 ปีและมากกว่า	40	2.80	1.00
รวม	261	2.86	.97

ตารางที่ 4.124
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการทาง
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	21.70	5.42	6.13	0.00
ภายในกลุ่ม	256	226.33	0.88		
รวม	260	248.04			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.125
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา การทำงาน	น้อยกว่า 1 ปี	1 ปี	2 ปี	3 ปี	4 ปีและ มากกว่า
น้อยกว่า 1 ปี	-	.3191	.6639*	.8008*	.5369*
1 ปี	-.3191	-	.3448	.4817*	.2178
2 ปี	-.6639*	-.3448	-	.1369	-.1270
3 ปี	-.8008*	-.4817*	-.1369	-	-.2639
4 ปีและ มากกว่า	-.5369*	-.2178	.1270	.2639	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

44. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่เคยไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ปีมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล น้อยกว่า 1 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 4 ปีและมากกว่า (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.01$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล

เป็นเวลา 3 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 1 ปี มีความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 2 ปี และ 3 ปี (ตารางที่ 4.126-4.128)

ตารางที่ 4.126
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ปี	51	3.45	1.40
1 ปี	52	3.57	1.23
2 ปี	53	2.95	1.42
3 ปี	65	2.81	1.46
4 ปีและมากกว่า	40	3.36	1.48
รวม	261	3.20	1.42

ตารางที่ 4.127
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	24.50	6.12	3.11	0.01
ภายในกลุ่ม	256	503.73	1.96		
รวม	260	528.23			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.128
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา การทำงาน	น้อยกว่า 1 ปี	1 ปี	2 ปี	3 ปี	4 ปีและ มากกว่า
น้อยกว่า 1 ปี	-	-.1259	.4982	.6356*	.0885
1 ปี	.1259	-	.6241*	.7615*	.2144
2 ปี	-.4982	-.6241*	-	.1374	-.4097
3 ปี	-.6356*	-.7615*	-.1374	-	-.5471
4 ปีและ มากกว่า	-.0885	-.2144	.4097	.5471	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

45. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ปีมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทางมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาไปทำงานในประเทศอิสราเอลน้อยกว่า 1 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาไปทำงานในประเทศอิสราเอล 2 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทางไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.17$) (ตารางที่ 4.129-4.130)

ตารางที่ 4.129
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ปี	51	3.26	1.10
1 ปี	52	3.49	.99
2 ปี	53	3.20	1.06
3 ปี	65	3.02	.91
4 ปีและมากกว่า	40	3.09	1.17
รวม	261	3.21	1.04

ตารางที่ 4.130
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	6.95	1.74	1.60	0.17
ภายในกลุ่ม	256	277.36	1.08		
รวม	260	284.32			

*P < 0.05

46. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 4 ปีและมากกว่ามี

ความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลน้อยกว่า 1 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.48$) (ตารางที่ 4.131-4.132)

ตารางที่ 4.131

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ปี	51	3.65	1.28
1 ปี	52	3.75	1.19
2 ปี	53	3.50	1.26
3 ปี	65	3.44	1.17
4 ปีและมากกว่า	40	3.81	1.21
รวม	261	3.61	1.22

ตารางที่ 4.132
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	5.18	1.29	0.86	0.48
ภายในกลุ่ม	256	384.86	1.50		
รวม	260	390.05			

*P < 0.05

47. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ปีมีความต้องการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลน้อยกว่า 1 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 4 ปี และมากกว่า (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.27$) (ตารางที่ 4.133-4.134)

ตารางที่ 4.133
การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ปี	51	3.91	1.25
1 ปี	52	3.94	1.17
2 ปี	53	3.56	1.13
3 ปี	65	3.56	1.05
4 ปีและมากกว่า	40	3.66	1.48
รวม	261	3.72	1.20

ตารางที่ 4.134
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
จากหน่วยงานของรัฐบาลไทยระหว่างทำงานใน
ประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	7.45	1.86	1.28	0.27
ภายในกลุ่ม	256	371.79	1.45		
รวม	260	379.24			

*P < 0.05

48. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 1 ปี มีความต้องการบริการสวัสดิการ

หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล น้อยกว่า 1 ปี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล 4 ปีและมากกว่า (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37) เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลกับความต้องการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลที่แตกต่างกันมีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($p = 0.04$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลา 3 ปี มีความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอลแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี และ 1 ปี (ตารางที่ 4.135-4.137)

ตารางที่ 4.135

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา	N	$\bar{X}$	S.D.
น้อยกว่า 1 ปี	51	3.60	1.00
1 ปี	52	3.68	1.28
2 ปี	53	3.22	1.40
3 ปี	65	3.03	1.22
4 ปีและมากกว่า	40	3.37	1.40
รวม	261	3.36	1.27

ตารางที่ 4.136
การวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	16.20	4.05	2.53	0.04
ภายในกลุ่ม	256	409.48	1.60		
รวม	260	425.69			

*P < 0.05

ตารางที่ 4.137
การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างระยะเวลาที่ไปทำงานใน
ประเทศอิสราเอลกับความต้องการบริการสวัสดิการ
หลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล
ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลา การทำงาน	น้อยกว่า 1 ปี	1 ปี	2 ปี	3 ปี	4 ปีและ มากกว่า
น้อยกว่า 1 ปี	-	-.0748	.3814	.5694*	.2328
1 ปี	.0748	-	.4563	.6442*	.3077
2 ปี	-.3814	-.4563	-	.1880	-.1486
3 ปี	-.5694*	-.6442*	-.1880	-	-.3365
4 ปีและ มากกว่า	-.2328	-.3077	.1486	.3365	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับความต้องการบริการสวัสดิการของของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับความต้องการบริการสวัสดิการของของกลุ่มตัวอย่าง ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 มีผลการวิจัยดังนี้

- ด้านเพศพบว่า ไม่มีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

- ด้านอายุพบว่า มีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 30-35 ปี และ 40 ปีขึ้นไป

- ด้านภูมิลำเนาพบว่า มีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง ($P = .03$) ในกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ด้านระดับการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับอื่นๆ ด้านการลดค่าใช้จ่าย ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการฝึกทักษะ ($P = .02$) ในกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ ปวช. และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวช. ด้านความต้องการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถม มัธยมศึกษาตอนต้น ปวส. และสูงกว่า ด้านความต้องการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมต้น มัธยมปลาย และ ปวช. และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวส. และสูงกว่า มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และความต้องการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

และ ปวช. และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับ ปวส. และสูงกว่ากับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ด้านรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอลพบว่า มีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล ($P = .03$) ในกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป กับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 3,001-4,000 บาทและ 4,001-5,000 บาท ด้านความต้องการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล ($P = .04$) ในกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาทกับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 2,001-3,000 บาท และ 4,001-5,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 4,001-5,000 บาท มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 3,001-4,000 บาท

- ด้านสถานภาพการสมรสพบว่ามีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านลดค่าใช้จ่ายก่อนเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสดกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้าย และแยกกันอยู่ และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสแต่งงานแล้วและแยกกันอยู่ และด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสโสดมีความแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแต่งงานแล้ว และแยกกันอยู่ และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสหย่า/หม้ายมีความแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแต่งงานแล้วและแยกกันอยู่

- ด้านจำนวนครั้งที่เคยไปทำงานในประเทศอิสราเอลพบว่ามีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางไปทำงานเป็นครั้งแรกกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้งและ 3 ครั้ง ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นครั้งแรกกับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้งและ 3 ครั้ง ด้านการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นครั้งแรกกับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้ง มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 3 ครั้ง ด้านความต้องการจากนายจ้างระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 3 ครั้งกับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้ง ด้านความต้องการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นครั้งแรกกับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง และความต้องการหลังกลับจากการทำงานในประเทศอิสราเอล ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นครั้งแรกกับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว

1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 1 ครั้ง มีความแตกต่างจากกลุ่มที่เคยเดินทางไปทำงานมาแล้ว 2 ครั้ง

- ด้านระยะเวลาที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอลพบว่า มีความแตกต่างกับความต้องการบริการสวัสดิการด้านเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง ($P = .00$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 2 ปี 3 ปี และ 4 ปีและมากกว่า ด้านการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ($P = .01$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นเวลา 3 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นเวลา 1 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานมาแล้ว 2 ปี และ 3 ปี และความต้องการหลังเดินทางกลับจากประเทศอิสราเอล ($P = .04$) ในกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นเวลา 3 ปี กับกลุ่มตัวอย่างที่ไปทำงานเป็นเวลาน้อยกว่า 1 ปี และเท่ากับ 1 ปี

ตารางที่ 4.138

สรุปความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับความต้องการ
บริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐาน	แตกต่าง ($p < 0.05$)	ไม่แตกต่าง ($p > 0.05$)	Significant
<u>ก่อนเดินทาง</u>			
<u>เงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ก่อนเดินทาง</u>			
เพศ			.94
อายุ	*		.00
ระดับการศึกษา	*		.00
ภูมิลำเนา	*		.03
รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล			.21
สถานภาพการสมรส		*	.09
จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00
ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00

ตารางที่ 4.138 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	แตกต่าง ($p < 0.05$)	ไม่แตกต่าง ($p > 0.05$)	Significant
<u>การลดค่าใช้จ่ายก่อนการเดินทาง</u>			
เพศ		*	.41
อายุ		*	.19
ระดับการศึกษา	*		.00
ภูมิลำเนา		*	.70
รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงาน	*		.00
สถานภาพการสมรส	*		.00
จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00
ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.01
<u>การฝึกทักษะต่างๆ ก่อนการเดินทาง</u>			
เพศ		*	.21
อายุ		*	.53
ระดับการศึกษา	*		.02
ภูมิลำเนา		*	.80
รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00
สถานภาพการสมรส	*		.00
จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00
ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล		*	.17
<u>ระหว่างทำงานในประเทศประเทศอิสราเอล</u>			
<u>ความต้องการจากนายจ้าง</u>			
เพศ	*		.00
อายุ		*	.32
ระดับการศึกษา	*		.00
ภูมิลำเนา		*	.14
รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล			.06
สถานภาพการสมรส		*	.06
จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00
ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล		*	.48

ตารางที่ 4.138 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	แตกต่าง ($p < 0.05$)	ไม่แตกต่าง ($p > 0.05$)	Significant
<u>ความต้องการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย</u>			
เพศ		*	.52
อายุ		*	.87
ระดับการศึกษา	*		.00
ภูมิลำเนา		*	.43
รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล		*	.14
สถานภาพการสมรส		*	.14
จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00
ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล		*	.27
<u>ความต้องการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล</u>			
เพศ		*	.36
อายุ		*	.31
ระดับการศึกษา	*		.00
ภูมิลำเนา		*	.86
รายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล		*	.23
สถานภาพการสมรส		*	.23
จำนวนครั้งที่ไปทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.00
ระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอล	*		.04

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาบริการสวัสดิการแก่แรงงานไทยในประเทศอิสราเอล มีผลการศึกษาที่น่าสนใจ และมีความเชื่อมโยงกับแนวคิด/ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

6.1 การได้รับบริการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 261 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75.5) รองมาเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 24.5) มีอายุระหว่าง 26-30 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 37.5) ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 36.8) มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 89.3) มีรายได้ต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล ระหว่าง 2,001-3,000 บาทมากที่สุด (ร้อยละ 31.4) สถานภาพการสมรสแต่งงานแล้วมากที่สุด (ร้อยละ 46) ส่วนใหญ่เดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 77.4) มีระยะเวลาที่ทำงานในประเทศอิสราเอลมากที่สุด 3 ปี (ร้อยละ 24.9)

การได้รับบริการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นบริการสวัสดิการจากนายจ้างตามสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานต่างชาติในประเทศอิสราเอลและบริการสวัสดิการจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศเมื่อเป็นสมาชิกกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ ผลการวิจัยมีดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับบริการสวัสดิการจากนายจ้างตามสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานต่างชาติในประเทศอิสราเอล ได้แก่ ที่พัก ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมาย สัญญาจ้าง อย่างไรก็ตาม บริการสวัสดิการด้านการประกันซึ่งประกอบด้วยการประกันสุขภาพและการประกันแห่งชาติ และด้านวันหยุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนค่อนข้างน้อยได้รับบริการสวัสดิการดังกล่าว แม้ว่าบริการสวัสดิการดังกล่าวข้างต้น เป็นบริการสวัสดิการที่แรงงานไทยทุกคนต้องได้รับตามสิทธิซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านแรงงานตามมาตรา 43 ของปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ที่กล่าวว่า “สิทธิของแรงงานต่างชาติในการได้รับสวัสดิการที่เท่าเทียมกันกับแรงงานท้องถิ่น” (วาณี หาญทวีชัย, 2547, น. 16 และ อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์, 2548, น. 101) และตามมาตรฐานแรงงานองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ที่กล่าวถึงการให้บริการสวัสดิการแก่แรงงานควรครอบคลุมในประเด็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการจ้างงานในเรื่องการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ในเรื่องทั่วไปได้แก่ การกำหนดชั่วโมงการทำงาน วันหยุดพักผ่อนประจำปี การจ่ายค่าจ้างวันหยุด (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548, น. 122-125 และ กระทรวงแรงงาน, 2544, น. 30-36)

สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า แรงงานไทยมีปัญหาในเรื่องสิทธิการได้รับบริการสวัสดิการซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพรัช ล่ายอง (2545) ศึกษาเรื่อง การจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานในประเทศอิสราเอล โดยพบว่าแรงงานไทยประสบปัญหาในการทำงานได้แก่นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ไม่จัดสวัสดิการ และงานวิจัยของกระทรวงแรงงาน (2545)

ที่กล่าวว่า ปัญหาที่แรงงานไทยประสบในการไปทำงานต่างประเทศคือ การได้รับค่าจ้าง ตำแหน่งงาน สิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่างๆ ไม่ตรงตามสัญญาจ้าง มีจำนวนถึง ร้อยละ 20 ของจำนวน แรงงานทั้งหมดที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

ด้านบริการสวัสดิการที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากการเป็นสมาชิกกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ พบว่า ช่วงก่อนเดินทาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการอบรม เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่ได้รับการอบรมแม้ว่าทุกคนต้องได้เข้าอบรมก็ตาม โดยเฉพาะแรงงานไทยที่ไปทำงานในประเทศ อิสราเอลเดินทางไปทำงานโดยผ่านบริษัทจัดหางานที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย และบริษัท ฯ มีหน้าที่ดูแลในเรื่องจัดส่งเงินเข้ากองทุนฯ สำหรับบริการสวัสดิการด้านอื่นๆ ได้แก่ การฝึกทักษะฝีมือก่อนเดินทาง มีกลุ่มตัวอย่างเพียงบางส่วนที่ได้รับการบริการสวัสดิการดังกล่าว เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไปทำงานในตำแหน่งคนงานเกษตร ไม่จำเป็นต้องเข้ารับการฝึกฝีมือ ด้านบริการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลที่จัดให้แรงงานไทยกรณีประสบปัญหาในต่างประเทศ พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียงบางส่วนเช่นกันที่ได้รับการ ทั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไม่ประสบปัญหาตามกรณีที่กองทุนฯ กำหนดให้การสงเคราะห์ แต่อาจเป็นไปได้ที่กลุ่มตัวอย่างประสบปัญหาอื่นๆ ที่จะไม่ได้รับความสงเคราะห์จากกองทุนฯ ทั้งนี้กองทุนฯ ได้จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน ปี พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. 2537 มาตรา 53 แต่เป็นบริการสวัสดิการที่ให้เฉพาะผู้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนฯ และเป็นการสงเคราะห์เฉพาะบางกรณีเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ผดุงสุภโกลย (2540) ได้ศึกษาเรื่อง การบริการกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานต่างประเทศ ที่กล่าวว่า การบริหารกองทุนมีการใช้จ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์สมาชิกที่ประสบปัญหาในจำนวนที่น้อยกว่าการใช้จ่ายเงินในทางอ้อมไปเพื่อการอุดหนุน การคัดเลือก ทดสอบฝีมือ และการอบรมคนงาน เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านกฎหมายจัดหางานและระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสงเคราะห์ที่ผู้กำหนดนโยบายกองทุนฯ วางไว้

6.2 ปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านปัญหาอุปสรรคในการได้รับบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่างพบว่า

- ปัญหาเกี่ยวกับแรงงานไทย ได้แก่ การสื่อสารกับนายจ้างเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นหลัก เนื่องจากแรงงานไทยส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถม มีภูมิลำเนาในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นผู้ที่มีรายได้น้อย เพียง 2,001-3,000 บาทต่อเดือนก่อนไปทำงานในประเทศอิสราเอล ทำให้ขาดโอกาสในการเตรียมความพร้อมด้านภาษา การไม่รู้สิทธิและสวัสดิการต่างๆ การหลบหนีนายจ้าง การกระทำผิดกฎหมายระเบียบการจ้างงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร (2543) เรื่องแรงงานไทยในต่างประเทศ : ปัญหากฎหมายในประเทศต้นทางพบว่า แรงงานไทยในต่างประเทศถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมากกว่าแรงงานในต่างประเทศ สาเหตุที่ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนมาจากการขาดข้อมูลข่าวสารของตัวเอง

- ปัญหาเกี่ยวกับนายจ้าง ได้แก่ นายจ้างไม่จัดสวัสดิการตามสัญญาจ้าง เป็นหลักยกเลิกสัญญาจ้างฉบับเดิม ใช้สัญญาจ้างฉบับใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของไพรัช ลำยอง (2545) ศึกษาเรื่อง การจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานในประเทศอิสราเอล โดยพบว่าแรงงานไทยประสบปัญหาในการทำงาน ได้แก่ นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ไม่จัดสวัสดิการ และงานวิจัยของกระทรวงแรงงาน (2545) ที่กล่าวว่า ปัญหาที่แรงงานไทยประสบในการไปทำงานต่างประเทศคือ การได้รับค่าจ้าง ตำแหน่งงาน สิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่างๆ ไม่ตรงตามสัญญาจ้าง มีจำนวนถึง ร้อยละ 20 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ และงานวิจัยของ พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร (2543) เรื่องแรงงานไทยในต่างประเทศ : ปัญหากฎหมายในประเทศต้นทางพบว่า แรงงานไทยในต่างประเทศถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมากกว่าแรงงานในต่างประเทศ สาเหตุที่ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนมา การถูกเอาเปรียบจากบุคคลที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่า อาทิ นายจ้าง ความไม่สามารถเข้าไปถึงความช่วยเหลือของรัฐ และการทอดทิ้งคนงาน

- ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เจ้าหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลไม่เพียงพอ ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการได้รับบริการสวัสดิการต่างๆ ที่พึงได้รับ

6.3 ความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

- ด้านความต้องการบริการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น ช่วงก่อนเดินทาง ระหว่างทำงานและหลังจากกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล มีดังนี้

- ช่วงก่อนเดินทางไปทำงานในประเทศอิสราเอล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างต้องการฝึกทักษะต่างๆ ก่อนเดินทาง โดยเฉพาะ

ด้านภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างยังต้องการให้ลดค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐกำหนด และต้องการเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายก่อนเดินทาง เช่น การซื้อตั๋วเครื่องบิน เป็นต้น แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อยเพียงระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้ต่ำกว่ามาตรฐาน ไปทำงานในประเทศอิสราเอลเป็นครั้งแรก ขาดความพร้อมในด้านต่างๆ ในการทำงานต่างประเทศ อันเป็นสาเหตุของการถูกเอาเปรียบ ละเมิดสิทธิที่พึงได้

- ระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการบริการสวัสดิการจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยมากที่สุด ในด้านการดูแลจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยไม่ให้นายจ้างเอาเปรียบ รองมาเป็นความต้องการให้มีการติดตามเงินสะสม และต้องการให้มีหน่วยแพทย์ของไทยประจำในประเทศอิสราเอล สำหรับความต้องการจากนายจ้างพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยต้องการให้นายจ้างจัดบริการสวัสดิการในเรื่องการรักษาพยาบาล การประกันชีวิต และจัดอาหารให้ฟรี ระหว่างทำงาน จากความต้องการบริการสวัสดิการระหว่างทำงานในประเทศอิสราเอลทั้งจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและจากนายจ้างอยู่ในระดับมาก พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เดินทางไปทำงานเป็นครั้งแรกมีความต้องการบริการสวัสดิการมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปทำงานมากกว่า 1 ครั้งและมีความยากลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของการทำงาน สอดคล้องกับทฤษฎี ERG ของ อัลเดอร์เฟอร์ ที่กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness needs) ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งในที่ทำงานและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ตรงกับความต้องการทางสังคม (Social needs) ตามแนวคิดของมาสโลว์ และสอดคล้องกับทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก ที่กล่าวถึงปัจจัยสุขอนามัย อันได้แก่ การได้รับเงินเดือนและสวัสดิการที่เหมาะสมจะจูงใจให้คนทำงานอย่างมีความสุข แต่ถ้าตรงกันข้ามก็จะทำให้คนมีความคับข้องใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ต้องทนทำงานอยู่ในที่เดิมเพราะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำงานหรือเดินทางกลับบ้านเกิดได้ เพราะไม่มีเงินเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรมการจัดหางาน (2544) เรื่องความคาดหวังของแรงงานไทยต่อแผนการดำเนินชีวิตภายหลังกลับจากการทำงานในต่างประเทศ ที่กล่าวว่า คนหางานที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศคาดหวังว่าจะได้รับสวัสดิการระหว่างการทำงานได้แก่ ที่พักอาศัย ค่ารักษาพยาบาล อาหารและการประกันชีวิตระหว่างเวลางาน

- สำหรับความต้องการบริการสวัสดิการหลังกลับจากทำงานในประเทศอิสราเอล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยต้องการให้จัดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจากภาครัฐเพื่อใช้ในการลงทุนมากที่สุด รองมาเป็นความต้องการฝึกทักษะเพื่อการประกอบ

อาชีพ แสดงให้เห็นว่า ความต้องการของกลุ่มตัวอย่างเป็นความต้องการในระดับพื้นฐานซึ่งเกิดจากความรู้สึกขาดแคลน ตามทฤษฎีมาสโลว์ ดังที่ได้กล่าวถึงแล้ว ในเรื่องเงินลงทุน การประกอบอาชีพ โดยยังมีได้คำนึงถึงความต้องการในขั้นที่เหนือกว่า ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ ที่กล่าวว่า หากความต้องการระดับหนึ่งยังไม่ได้รับการตอบสนอง ต่อไปบุคคลจะเกิดความคับข้องใจแล้วจะถดถอยลงมาให้ความสนใจในความต้องการระดับต่ำกว่าอีกครั้งหนึ่ง